

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

7 JUILLET 1959.

PROPOSITION DE LOI

instituant un régime de pension de retraite et de survie en faveur des travailleurs indépendants et de leurs veuves.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 30 juin 1956, relative à la pension de vieillesse des travailleurs indépendants, substituait aux lois *générales et d'assistance* jusqu'alors connues pour ces travailleurs, un *régime spécial* de pension se limitant à la garantie d'un *minimum vital*; aux droits des assujettis correspondait logiquement l'obligation de cotiser.

Les cotisations et le financement tout entier furent le fruit d'un compromis entre les systèmes dits de *capitalisation* d'une part et de *répartition* d'autre part.

Ces deux raisons jointes à l'obligation de légiférer laissée par la loi du 11 mars 1954, décidèrent le Parti socialiste à voter la loi du 30 juin 1956 qu'à l'époque il se promettait déjà de revoir.

Soucieux du bien-être de tous les travailleurs, le Parti socialiste veut instaurer un système de pension répondant aux légitimes revendications de l'immense majorité des travailleurs indépendants, à la seule condition d'abandonner la capitalisation individuelle au profit d'un système de financement uniquement basé sur la répartition.

Le nouveau régime de pension proposé réalise à la fois :

1°) la *simplification* tant sous le rapport de la perception des cotisations que sous celui de l'octroi des avantages;

2°) l'*uniformisation* des cotisations pour les travailleurs indépendants ayant les mêmes revenus, sans distinction d'âge;

3°) l'*égalité* dans les principes applicables aux régimes de pension des travailleurs indépendants et des salariés.

Ces caractéristiques essentielles se retrouvent indiscutablement dans les principes généraux du projet.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

7 JULI 1959.

WETSVOORSTEL

tot invoering van een rust- en overlevingspensioenregeling ten gunste van de zelfstandigen en van hun weduwen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wet van 30 juni 1956 betreffende het ouderdomspensioen der zelfstandigen heeft de tot dan toe voor die arbeiders geldende *algemene en bijstandswetten* vervangen door een *bijzondere* pensioenregeling waarbij alleen een *levensminimum* werd verzekerd; tegenover de rechten van de pensioengerechtigden stond logischerwijze de verplichting bijdragen te betalen.

De bijdragen en de volledige financiering waren het resultaat van een vergelijk tussen het zogenaamde *kapitalisatiestelsel*, enerzijds, en het *omslagstelsel*, anderzijds.

Deze beide redenen, gepaard met de uit de wet van 11 maart 1954 voortvloeiende verplichting een wettelijke regeling te treffen, brachten de Socialistische Partij ertoe de wet van 30 juni 1956 goed te keuren, die zij zich toen reeds voornam te herzien.

Bekommerd om het welzijn van alle arbeiders, wil de Socialistische Partij een pensioenregeling invoeren die aan de gewettigde eisen van de overgrote meerderheid der zelfstandigen tegemoet komt, mits als enige voorwaarde, de individuele kapitalisatie prijs te geven ten gunste van een uitsluitend op omslag gesteund financieringsstelsel.

De voorgestelde nieuwe pensioenregeling verwezenlijkt tegelijkertijd :

1°) de *vereenvoudiging*, zowel wat het innen der bijdragen als wat het toekennen van de voordelen betreft;

2°) de *eenvormigheid* van de bijdragen zonder onderscheid van leeftijd, voor de zelfstandigen met dezelfde inkomsten;

3°) de *gelijkheid* van de beginselen die gelden voor de pensioenregeling van de zelfstandigen en van de loontrekken.

Die hoofdkenmerken vindt men ontegensprekelijk terug in de algemene beginselen van het ontwerp.

En présence de l'évolution de l'économie la répartition constitue la seule forme de financement permettant d'accorder dans une situation identique, des avantages égaux, immédiats et importants.

Tout en redressant la situation financière actuelle, il est en effet proposé d'allouer des augmentations immédiates, qui, comparées aux maxima de base prévus par la loi du 30 juin 1956, seraient de l'ordre de 12.000 francs pour un ménage, de 12.000 francs pour un isolé et de 8.000 à 11.000 francs pour les veuves et en outre, pour ces dernières, un abaissement de l'âge de la pension de l'ordre de 20 ans — 45 ans au lieu de 65 ans.

Ces augmentations auraient pour conséquences de porter immédiatement les pensions complètes à :

30.000 francs pour un bénéficiaire marié au lieu de 20.000 francs actuellement;

24.000 francs pour un bénéficiaire isolé au lieu de 13.300 francs actuellement;

20.000 francs pour une bénéficiaire veuve au lieu de 13.300 francs actuellement à l'âge de 65 ans.

Le financement basé sur la répartition a également pour conséquence directe de placer tous les travailleurs indépendants sur un pied d'égalité jusqu'à concurrence de 120.000 francs de revenus, tant dans l'assujettissement que dans l'octroi des avantages : quel que soit l'âge, même contribution due pour un même revenu, quel que soit l'état de fortune, octroi d'avantages identiques toutes autres conditions étant remplies.

La présente proposition rétablit aussi l'équilibre actuellement rompu entre les travailleurs indépendants jouissant de revenus modestes ou moyens et les travailleurs indépendants jouissant de revenus élevés en prévoyant une cotisation de solidarité à charge de ces derniers (2 % sur la partie des revenus professionnels dépassant 120.000 fr.)

Le plan de financement est prévu sans emprunt pour une période de cinq ans.

Le passé prouve qu'il est pratiquement impossible de garantir un plan de financement de 45 ans. La présente proposition instaure un régime valable pour une période quinquennale. Celle-ci permettra de recueillir les données nécessaires pour l'élaboration du régime financier d'avenir. Toutefois à l'inverse de ce qui s'est fait dans le passé, il n'y aura plus d'emprunt obérant l'avenir.

Les dépenses résultant de l'application du régime proposé seront essentiellement couvertes par :

1) une subvention annuelle de l'Etat de 1 milliard augmentée de 25 millions par année pendant 15 ans à partir de 1961;

2) une cotisation annuelle des travailleurs indépendants fixée à 5,5 % de leurs revenus plafonnés à 120.000 francs;

3) une cotisation de solidarité portée à 2 % par année sur la partie des revenus professionnels dépassant 120.000 francs;

4) des allocations de l'Etat d'un montant annuel de 150 millions couvrant notamment le remboursement des emprunts contractés dans le passé.

Compte tenu d'éléments connus dans les régimes de pension des salariés, pour 700.000 travailleurs indépendants actifs, on peut estimer à 140.000 le nombre des pensionnés se répartissant en 30 % de ménages, 30 % d'isolés et 40 % de veuves, ce qui portera les dépenses annuelles à un montant voisin de 3.380 millions de francs.

Wegens de evolutie van het bedrijfsleven is het omslagstelsel de enige financieringsvorm die het, in een gelijkaardige toestand, mogelijk maakt onmiddellijke, gelijke en belangrijke voordelen toe te kennen.

Terwijl de huidige financiële toestand wordt hersteld, wordt inderdaad voorgesteld onmiddellijke verhogingen toe te staan, die zo men ze vergelijkt met de bij de wet van 30 juni 1956 bepaalde basismaxima, 12.000 frank zouden bedragen voor een gezin, 12.000 frank voor een alleenstaande en 8.000 tot 11.000 frank voor de weduwen, met, daarenboven voor laatstgenoemde, een verlaging van de pensioenleeftijd met 20 jaar — 45 jaar in plaats van 65 jaar.

Bedoelde verhogingen zouden tot gevolg hebben de volledige pensioenen onmiddellijk op te voeren tot :

30.000 frank voor een gehuwd gerechtigde in plaats van 20.000 frank thans;

24.000 frank voor een alleenstaand gerechtigde in plaats van 13.300 frank thans;

20.000 frank voor een gerechtigde weduwe in plaats van 13.000 frank thans op de leeftijd van 65 jaar.

De op omslag berustende financiering heeft eveneens tot rechtstreeks gevolg, alle zelfstandigen op gelijke voet te plaatsen tot een bedrag aan inkomsten van 120.000 frank, zowel wat de bijdrageplicht als het toekennen der voordelen betreft; ongeacht de leeftijd, zelfde bijdrage voor een zelfde inkomen, welke ook de vermogenstoestand is, toekenning van gelijke voordelen wanneer alle andere voorwaarden zijn vervuld.

Dit wetsvoorstel herstelt ook het thans verbroken evenwicht tussen de zelfstandigen met geringe of middelgrote inkomsten en de zelfstandigen met hoge inkomsten, door aan laatstgenoemden een solidariteitsbijdrage (2 % op het gedeelte van de bedrijfsinkomsten die 120.000 frank overschrijden) op te leggen.

Het financieringsplan is voorzien zonder lening, voor een termijn van vijf jaar.

Uit het verleden blijkt dat het praktisch onmogelijk is een financieringsplan voor 45 jaar te waarborgen. Dit wetsvoorstel voert een stelsel in dat geldt voor een vijfjarige periode, waarin het mogelijk zal zijn de gegevens, nodig voor de uitwerking van de toekomstige financiële regeling te verzamelen. In strijd echter met wat zich in het verleden voordeed, zal er geen lening meer zijn waardoor de toekomst wordt bezwaard.

De uitgaven die uit de toepassing van de voorgestelde regeling voortvloeien zullen hoofdzakelijk worden gedekt door :

1) een jaarlijkse Rijkstoelage van 1 miljard, verhoogd met 25 miljoen 's jaars gedurende 15 jaar, vanaf 1961;

2) een jaarlijkse bijdrage van de zelfstandigen, vastgesteld op 5,5 % van hun inkomsten met een maximum van 120.000 frank;

3) een solidariteitsbijdrage, gebracht op 2 % 's jaars op het gedeelte van de bedrijfsinkomsten die 120.000 frank overschrijden;

4) Rijkstoelagen voor een jaarlijks bedrag van 150 miljoen, met name tot dekking van de terugbetaling der in het verleden aangegane leningen.

Met inachtneming van de bekende gegevens inzake de pensioenregeling voor loontrekkenden, kan men voor 700.000 actieve zelfstandigen, het getal gepensioneerden schatten op 140.000, ingedeeld als volgt : 30 % gezinnen, 30 % alleenstaanden en 40 % weduwen, waardoor de jaarlijkse uitgaven zullen worden gebracht op circa 3.380 miljoen.

Les revenus des assurés s'élevant à environ 52 milliards de francs dont 42 milliards soumis à la cotisation individuelle, les recettes escomptées seraient de l'ordre de 3.510 millions de francs à l'origine, somme suffisante pour maintenir l'équilibre du plan durant la première période quinquennale.

La proposition s'attache à maintenir au maximum le parallélisme entre les principes régissant les trois grands régimes de pension visant les ouvriers, les employés et les travailleurs indépendants.

La mise en parallèle de ces régimes constitue notamment la seule façon de régler le problème important des carrières mixtes. Elle rétablit aussi l'équité en assurant une égalité de traitement dans les principes appelés à régir les assurés de ces trois secteurs de pension.

Comme dans les régimes de pension visant les salariés :

1°) les revenus servant au calcul de la pension sont revalorisés selon l'évolution du revenu moyen des travailleurs indépendants et au moins selon le coût de la vie, tandis que les pensions sont adaptées automatiquement au coût de la vie et, en outre, adaptées à la hausse du revenu moyen des travailleurs indépendants;

2°) la pension est fixée en fonction de la carrière du travailleur et des revenus plafonnés des 15 dernières années, à raison de 75 % pour les mariés, 60 % pour les isolés et 50 % pour les veuves;

3°) les pensions sont accordées sans enquête sur les ressources;

4°) le mode d'octroi des avantages est simplifié et amélioré; en particulier le régime transitoire est réduit au tiers de la durée actuelle;

5°) la faculté est offerte de recourir à un minimum garanti et, s'il s'agit d'un invalide, à l'anticipation;

6°) le travail occasionnel est autorisé sans réduction du montant des prestations;

7°) des pensions inconditionnelles sont allouées, à 65 ans pour les hommes et à 60 ans pour les femmes qui désirent continuer à exercer normalement leur activité professionnelle ou qui résident dans un pays où le paiement de la pension normale n'est pas autorisé.

Pour permettre d'apprécier pleinement le but poursuivi, il convient de souligner qu'à la fin de la période transitoire de 15 ans, les pensions pourront atteindre au maximum :

90.000 francs pour les mariés, au lieu de 20.000 francs;
72.000 francs pour les isolés, au lieu de 13.300 francs;

60.000 francs pour les veuves, au lieu de 13.300 francs.

L'administration existante est maintenue, la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite, les Caisses professionnelles ou interprofessionnelles auxquelles le travailleur indépendant s'affilie librement sont chargées de la tenue des comptes individuels. Une seule obligation nouvelle, d'ailleurs indispensable, l'unification du système d'immatriculation.

Tous les frais de gestion de tous les organismes sont fixés par arrêté royal et contrôlés par le ministre compétent. Les travailleurs indépendants participent à la gestion des fonds et au contrôle des caisses professionnelles ou interprofessionnelles.

Daar de inkomsten van de verzekerden ongeveer 52 miljard bedragen, waarvan 42 miljard onderworpen zijn aan de individuele bijdrage, zullen de vermoedelijke ontvangsten aanvankelijk 3.510 miljoen belopen, bedrag dat volstaat om het evenwicht van het plan tijdens het eerste vijfjarig tijdvak te verzekeren.

Het voorstel streeft naar instandhouding van het parallelisme te behouden tussen de beginselen die ten grondslag liggen aan de drie grote pensioenregelingen betreffende de werklieden, de bedienden en de zelfstandigen.

Deze regelingen parallel te maken is het enige middel om het belangrijke vraagstuk der gemengde loopbanen te regelen. Aldus wordt eveneens de billijkheid hersteld door een gelijke toepassing te verzekeren van de principes die voor de verzekerden uit de drie pensioensectoren moeten gelden.

Zoals bij de pensioenregelingen betreffende de loontrekkenden :

1°) worden de inkomsten welke in aanmerking komen bij de berekening van het pensioen aangepast naar gelang van de evolutie van het gemiddeld inkomen van de zelfstandigen en ten minste volgens de kosten van levensonderhoud, terwijl de pensioenen automatisch aan de kosten van levensonderhoud worden aangepast en, bovendien, aangepast aan de verhoging van het gemiddeld inkomen van de zelfstandigen.

2°) het pensioen wordt vastgesteld in functie van de loopbaan van de arbeider en van de maximuminkomsten over de laatste 15 jaren, naar rato van 75 % voor de gehuwden 60 % voor de alleenstaanden en 50 % voor de weduwen;

3°) de pensioenen worden verleend zonder onderzoek omtrent de bestaansmiddelen.

4°) de wijze van toekenning van de voordelen wordt vereenvoudigd en verbeterd; de overgangsregeling wordt met name ingekort tot één derde van de huidige duur;

5°) de mogelijkheid wordt geboden om een gewaarborgd minimum en, wanneer het een invalide betreft, vervroeging te bekomen;

6°) gelegenheidswerk wordt toegestaan zonder vermindering van het bedrag der uitkeringen;

7°) er worden onvoorwaardelijke pensioenen toegekend op 65-jarige leeftijd voor de mannen en op 60-jarige leeftijd voor de vrouwen die hun beroepsactiviteit normaal wensen voort te zetten of die in een land verblijven waar de uitbetaling van het normale pensioen niet geoorloofd is.

Opdat men het door ons beoogde doel volkomen zou begrijpen wij erop dat de pensioenen aan het einde van de overgangsperiode van 15 jaar ten hoogste kunnen bedragen :

90.000 frank voor de gehuwden in plaats van 20.000 fr.;
72.000 frank voor de alleenstaanden, in plaats van 13.300 frank;
60.000 frank voor de weduwen, in plaats van 13.300 fr.

De bestaande administratie wordt behouden en de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, de professionele of interprofessionele kassen waarbij de zelfstandigen vrijwillig aansluiten, worden belast met het bijhouden van de individuele rekeningen. Er wordt één enkele nieuwe en trouwens volstrekt noodzakelijke verplichting ingevoerd, met name de eenmaking van het immatriculatiesysteem.

Alle beheerskosten van de verschillende instellingen worden bij koninklijk besluit bepaald en gecontroleerd door de bevoegde Minister. De zelfstandigen nemen deel aan het beheer van de fondsen en aan het toezicht op de professionele of interprofessionele kassen.

Un nouveau mode d'introduction, et d'instruction des demandes est prévu. La déconcentration proposée facilitera grandement les choses tout en n'obligeant plus les demandeurs à des déplacements et démarches inutiles ou difficiles. L'unité de jurisprudence est toutefois sauvegardée grâce au maintien de la centralisation de la prise des décisions dans un service national.

Tant pour les cotisants que pour l'organe de gestion, la seule façon équitable, économique et simple de recueillir les cotisations, consiste à les faire percevoir par l'administration des contributions. Tous ceux qui de près ou de loin ont eu à connaître le régime actuel en sont convaincus. C'est la raison pour laquelle ce mode de perception des cotisations a été retenu par la présente proposition.

La loi du 30 juin 1956 est abrogée, le régime actuel n'étant pas viable. Les rentes acquises par la constitution d'un fonds de pension jusqu'au moment de l'abrogation de la loi sont cependant maintenues et garanties aux bénéficiaires.

Enfin, la proposition prévoit une révision d'office pour tous les bénéficiaires de la loi du 30 juin 1956 âgés de 65 ans au moins — 60 ans pour les femmes travailleurs indépendants. Cette révision est conçue de façon suffisamment simple pour s'effectuer très rapidement et sans aucune difficulté pour les intéressés.

Nous sommes convaincus que la présente proposition répond aux aspirations profondes des travailleurs indépendants qui sont en droit de prétendre à la sécurité dans la vieillesse et de jouir immédiatement dans ce domaine du fruit de leur effort personnel et de la solidarité effective de la nation.

Examen des articles.

Art. 1 et 2.

Ces articles définissent le champ d'application du statut spécial de pension.

Le critère fiscal établi par la loi du 30 juin 1956, constitue la base de l'assujettissement.

Cette base est cependant élargie de façon à englober la totalité des travailleurs indépendants.

Art. 3.

Les divers avantages prévus sont calculés en fonction :

- 1° de la carrière de l'assuré en ce comprises les périodes d'inactivité déterminées par le Roi;
- 2° à partir du 1er janvier 1960, des revenus nets imposables à la taxe professionnelle jusqu'à concurrence de 120.000 francs l'an.

Un compte individuel est tenu pour chaque travailleur indépendant.

Art. 4.

Cet article prévoit :

- 1° un revenu forfaitaire pour les années d'occupation antérieures au 1er janvier 1960 ainsi que pour toute année intervenant dans le calcul d'une prestation lorsque le revenu professionnel de cette année n'est pas définitivement taxé à la date d'introduction de la demande;
- 2° l'application d'un minimum garanti.

Les travailleurs indépendants et leurs veuves, pensionnés ou pensionnables à la date du 1er janvier 1960, obtiendront sur base du forfait susmentionné des pensions maxima immédiates de 30.000 francs, 24.000 francs ou 20.000 francs, suivant qu'il s'agit de mariés, d'isolés ou de veuves.

Ces montants servent de base au calcul du minimum garanti.

Er wordt een nieuwe methode van indiening en onderzoek van de aanvragen ingevoerd. De voorgestelde deconcentratie zal de zaken ten zeerste vergemakkelijken en tevens de aanvragers niet meer verplichten tot overbodige of lastige verplaatsingen en bemoeiingen. De eenheid van rechtspraak blijft echter ongerept omdat het nemen van de beslissingen gecentraliseerd blijft in een nationale dienst.

Zowel voor de bijdrageplichtigen als voor het beheersorgaan ligt het enige billijke, economische en eenvoudige middel om de bijdragen te innen hierin dat deze taak door het Bestuur der Belastingen wordt verricht. Alwie zich van ver of van nabij met de huidige regeling heeft ingelaten is daarvan overtuigd. Daarom is deze wijze van inning der bijdragen in het onderhavige voorstel opgenomen.

De wet van 30 juni 1956 wordt ingetrokken omdat de tegenwoordige regeling niet leefbaar is. De renten die door de vestiging van een pensioenfonds werden verworven tot de intrekking van de wet komen echter aan de rechthebbenden ten goede en worden hun gewaarborgd.

Tenslotte voorziet het wetsvoorstel in een herziening van ambtswege voor alle rechthebbenden van de wet van 30 juni 1956 die ten minste 65 jaar oud zijn — 60 jaar voor de vrouwelijke zelfstandigen. Deze herziening is zo eenvoudig opgevat, dat zij zeer snel en zonder enige moeilijkheid voor de belanghebbenden kan geschieden.

Wij zijn er van overtuigd dat dit voorstel tegemoet komt aan de innigste verlangens van de zelfstandigen, die terecht mogen aanspraak maken op een veilige oude dag en op het onmiddellijk genot van de vruchten van hun persoonlijke inspanning en van de werkelijke solidariteit van de natie.

Onderzoek van de artikelen.

Artt. 1 en 2.

Deze artikelen omschrijven het toepassingsgebied van het speciaal pensioenstatuut.

De basis van de verzekeringsplicht is het fiscale criterium dat door de wet van 30 juni 1956 is vastgesteld.

Deze basis wordt echter verruimd zodat zij alle zelfstandigen omvat.

Art. 3.

De diverse toegekende voordelen worden berekend :

- 1° volgens de loopbaan van de verzekerde, met inbegrip van de door de Koning bepaalde inactiviteitsperiodes;
- 2° van 1 januari 1960 af, volgens de in de bedrijfsbelasting belastbare netto-inkomsten, tot, beloop van 120.000 fr. per jaar.

Voor iedere zelfstandige wordt een individuele rekening aangelegd.

Art. 4.

Dit artikel voorziet :

- 1° in een forfaitair inkomen voor de jaren tewerkstelling vóór 1 januari 1960, alsmede voor ieder jaar dat voor de berekening van een uitkering in aanmerking komt, wanneer het bedrijfsinkomen van dat jaar niet definitief belast is op datum van de indiening der aanvraag;
- 2° in de toepassing van een gewaarborgd minimum.

De zelfstandigen en hun weduwen die op 1 januari 1960 op pensioen gesteld werden of kunnen worden, bekomen op basis van voormelde forfaitaire inkomen onmiddellijke pensioenmaxima van 30.000, 24.000 of 20.000 frank, naar gelang het gehuwden, alleenstaanden of weduwen betreft.

Deze bedragen dienen als basis voor de berekening van het gewaarborgde minimum.

Art. 5.

Cet article permet un travail occasionnel sans réduction du montant des prestations et règle les conditions de résidence mises à leur paiement.

Toutefois, les hommes âgés de 65 ans et les femmes âgées de 60 ans qui continuent à exercer normalement leur activité professionnelle ou qui ne satisfont pas aux conditions de résidence bénéficient d'une pension inconditionnelle égale à 50 % de la pension garantie pour les années d'assurance postérieures au 1 janvier 1960.

Art. 6.

Afin de garantir toute la souplesse désirable au régime, cet article confère au Roi certains pouvoirs relatifs aux modalités d'exécution.

Art. 7.

Le montant des prestations est réduit de 25 % lorsque le bénéficiaire est ressortissant d'un pays avec lequel la Belgique n'a pas de convention de réciprocité.

Les apatrides sont toutefois assimilés aux Belges.

Art. 8.

Cet article lie :

1° les revenus servant au calcul de la pension, leur plafond et le minimum garanti, à l'évolution du revenu moyen des travailleurs indépendants et au coût de la vie;

2° les pensions de retraite et de survie à l'évolution de l'indice moyen mensuel des prix de détail par tranche de 2,5 %;

3° à l'indice 107,62 des prix de détail, les avantages initialement alloués par la loi.

Art. 9.

La pension de retraite est accordée à l'âge de 65 ans, lorsqu'il s'agit d'un homme et à l'âge de 60 ans lorsqu'il s'agit d'une femme.

Une anticipation maximum de 5 années, moyennant une réduction du montant de la pension de 5 % par année anticipée, est autorisée au profit des travailleurs indépendants invalides. Le solde ne peut être inférieur au minimum garanti.

Art. 10.

Le § 1er précise les conditions d'ouverture du droit à une pension de retraite forfaitaire complète.

Pendant la période transitoire, le travailleur indépendant reçoit une pension correspondant à une carrière complète de 45 ou de 40 années selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme, s'il prouve avoir exercé une activité de travailleur indépendant, sans interruption, durant les 20 dernières années précédant celle de son 65e ou de son 60e anniversaire selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme.

Des tolérances sont toutefois admises en ce qui concerne les périodes d'activité antérieures au 1er janvier 1960.

Le § 2 prévoit le mode de calcul du montant de la pension forfaitaire complète; il est tenu compte du revenu moyen des 15 dernières années ou des 15 derniers exercices définitivement taxés, s'il en existe 15 au moins.

Artikel 5.

Dit artikel laat gelegenhedswerk toe zonder vermindering van het bedrag der uitkeringen, en regelt de verblijfsvoorwaarden die voor de uitbetaling ervan worden geëist.

De mannen die 65 jaar oud zijn en de vrouwen die 60 jaar oud zijn die hun beroepsactiviteit normaal voortzetten of die niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden genieten echter een onvoorwaardelijk pensioen dat gelijk is aan 50 % van het gewaarborgde pensioen voor de verzekeringsjaren na 1 januari 1960.

Art. 6.

Ten einde aan deze regeling de vereiste soepelheid te geven verleent dit artikel aan de Koning bepaalde volmachten betreffende de uitvoeringsmodaliteiten.

Art. 7.

Het bedrag van de uitkeringen wordt met 25 % verminderd wanneer de rechthebbende een onderhorige is van een land waarmee België geen wederkerigheidsovereenkomst heeft gesloten.

De staatlozen worden echter gelijkgesteld met de Belgen.

Art. 8.

Door dit artikel :

1° worden de inkomsten waarop het pensioen wordt berekend, hun maximumbedrag en hun gewaarborgd minimumbedrag gekoppeld aan de evolutie van het gemiddeld inkomen van de zelfstandigen en aan de kosten van levensonderhoud;

2° — worden de rust- en overlevingspensioenen gekoppeld aan de schommelingen van het gemiddelde maandelijkse indexcijfer der kleinhandelsprijzen, per fractie van 2,5 %;

3° — worden de aanvankelijk door de wet verleende voordelen gekoppeld aan het indexcijfer 107,62 van de kleinhandelsprijzen.

Art. 9.

Het rustpensioen gaat in op de leeftijd van 65 jaar voor de mannen, en op de leeftijd van 60 jaar voor de vrouwen.

Een vervroeging met ten hoogste vijf jaar kan, op de basis van een vermindering van het pensioenbedrag met 5 % per jaar vervroeging, worden toegestaan ten gunste van de invalide zelfstandigen. Het uit te keren bedrag mag niet lager zijn dan het gewaarborgd minimum.

Art. 10.

In § 1 worden de voorwaarden opgesomd onder welk het recht op een volledig forfaitair rustpensioen ontstaat.

Tijdens de overgangsperiode ontvangen de zelfstandigen een pensioen op de basis van een volledige loopbaan van 45 jaar voor de mannen en van 40 jaar voor de vrouwen, indien zij bewijzen dat zij zonder onderbreking als zelfstandige werkzaam zijn geweest gedurende de laatste twintig jaren voorafgaand aan hun 65^e verjaardag voor de mannen of aan hun 60^e verjaardag voor de vrouwen.

Nochtans wordt enige speling gelaten met betrekking tot de activiteitsperiodes vóór 1 januari 1960.

Paragraaf 2 bepaalt de wijze waarop het bedrag van het volledig forfaitair pensioen wordt berekend: er wordt rekening gehouden met het gemiddelde inkomen over de laatste vijftien jaren of over de laatste vijftien definitief getaxeerde dienstjaren, indien er ten minste vijftien zijn.

Cette formule nouvelle du revenu moyen des 15 dernières années constitue une innovation remarquable puisqu'elle permet pratiquement au régime de sortir ses pleins effets en 15 années alors qu'il eût fallu attendre 45 ans suivant la formule actuellement connue dans les différents secteurs de pension.

Art. 11.

Le § 1 fixe les droits des travailleurs qui ne peuvent se prévaloir d'une carrière forfaitaire complète.

Le droit s'ouvre pour ces travailleurs à raison de 1/45e ou de 1/40e, selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme, par année civile au cours de laquelle un revenu réel, fictif ou forfaitaire est attribué.

Les règles de calcul tracées au § 2 sont dans l'ensemble, identiques à celles fixées au § 2 de l'article précédent.

Le § 3 dispose que la carrière ne peut comprendre plus de 45 années s'il s'agit d'un homme et de 40 années s'il s'agit d'une femme.

Art. 12.

En principe, l'unité de carrière (45/45e ou 40/40e suivant le cas) constitue la limite du cumul entre une pension de retraite allouée en vertu de la présente proposition et une pension de retraite allouée en vertu d'un autre statut spécial de pension.

Cet article n'est pas applicable aux pensions inconditionnelles.

Art. 13.

Cet article immunise au regard des divers avantages prévus : les pensions de réparations, les rentes de chevrons de front et de captivité, les rentes attachées à un ordre national.

Art. 14.

Cet article confère plusieurs pouvoirs au Roi dans un même souci de souplesse que celui recherché par l'article 6.

Art. 15.

Cet article vise à permettre un règlement adéquat des carrières mixtes et des cumuls qui en découlent.

Art. 16.

Les veuves obtiennent une pension de survie au plus tôt à l'âge de 45 ans.

Toutefois, cette condition d'âge est rapportée lorsque la veuve est invalide ou élève un enfant pour lequel elle perçoit des allocations familiales.

Art. 17.

Les conditions d'ouverture du droit à la pension de survie sont identiques à celles de l'ouverture du droit à une pension de retraite lorsque le mari avait 65 ans au moment du décès.

Si le mari n'avait pas 65 ans au moment du décès, l'ouverture du droit est basée sur les 15 dernières années civiles précédant celle du décès ou sur toutes les années civiles s'il n'en existe pas 15 au moins entre celle du 20e anniversaire du mari défunt incluse et celle de son décès exclue.

Deze nieuwe formule — het gemiddelde inkomen over de laatste 15 jaar — is een opmerkelijke innovatie, aangezien de regeling hierdoor volle uitwerking kan krijgen binnen een termijn van 15 jaar, terwijl volgens de thans voor de diverse pensioensectoren geldende formule een termijn van 45 jaar vereist ware geweest.

Art. 11.

In § 1 worden de aanspraken bepaald van de arbeiders, die geen volledige forfaitaire loopbaan kunnen doen gelden.

Het recht ontstaat voor deze arbeiders naar rato van 1/45^e voor de mannen en 1/40^e voor de vrouwen per kalenderjaar tijdens welk een reëel, fictief of forfaitair inkomen is toegekend.

De regelen, die in § 2 voor de berekening worden vastgesteld, zijn grosso modo dezelfde als die, welke in § 2 van het voorgaande artikel zijn opgegeven.

Paragraaf 3 bepaalt dat de in aanmerking te nemen loopbaan voor de mannen niet meer dan 45 jaar mag bedragen, voor de vrouwen niet meer dan 40 jaar.

Art. 12.

In principe vormt de eenheid van loopbaan (45/45^e of 40/40^e naar gelang van het geval) de grens van de toelaatbare cumulatie van een rustpensioen, toegekend krachtens een andere speciale pensioenregeling.

Dit artikel is niet van toepassing op de onvoorwaardelijke pensioenen.

Art. 13.

In dit artikel wordt bepaald dat de vergoedingspensioenen, de frontstreeprenten, de gevangenschapsrenten en de renten, verbonden aan een nationale orde, zonder effect blijven op de toekenning van de diverse in dit voorstel vermelde voordelen.

Art. 14.

Dit artikel verleent aan de Koning verscheidene bevoegdheden. Zoals in artikel 6 wordt hier ook naar soepelheid gestreefd.

Art. 15.

Dit artikel strekt ertoe het vraagstuk van de gemengde loopbanen en de hieruit voortvloeiende cumulatie op passende wijze te regelen.

Art. 16.

De weduwen krijgen ten vroegste op de leeftijd van 45 jaar, een overlevingspensioen.

Deze voorwaarde inzake leeftijd geldt echter niet indien de weduwe invalide is of een kind opbrengt voor hetwelk zij kinderbijslag ontvangt.

Art. 17.

Het recht op een overlevingspensioen ontstaat onder dezelfde voorwaarden als het recht op een rustpensioen, wanneer de man bij zijn overlijden 65 jaar oud was.

Indien de man bij zijn overlijden nog geen 65 jaar oud was, ontstaat het recht op de basis van de laatste 15 kalenderjaren vóór het jaar van overlijden, of op de basis van alle kalenderjaren indien er niet ten minste 15 zijn vanaf het jaar waarin de overleden man 20 jaar oud werd tot het jaar van zijn overlijden, dit laatste jaar niet meegerekend.

Le montant de la pension est égal à 50 % du revenu moyen des 15 dernières années de la carrière du mari ou de toutes les années si sa carrière ne comporte pas 15 années.

En cas de carrière incomplète, une réduction proportionnelle est appliquée.

Art. 18.

L'octroi d'une pension de survie est subordonné à un an de mariage sauf lorsqu'un enfant est né de cette union.

Art. 19.

La pension n'est plus payée en cas de remariage ou lorsque cesse la justification de l'octroi anticipé de la pension si la veuve n'a pas 45 ans à ce moment.

Art. 20.

Cet article établit sans excès de rigidité diverses limitations et interdictions de cumul. Il confère en effet au Roi le pouvoir d'en déterminer certaines limites.

Il ne s'applique toutefois pas aux pensions inconditionnelles.

Art. 21.

Cet article concerne l'indemnité d'adaptation,

Celle-ci est accordée lorsque :

- 1° la veuve n'a pas 45 ans au moment du décès et ne se trouve pas dans les conditions requises par l'article 16 pour jouir de la pension;
- 2° la bénéficiaire de la pension de survie se remarie.

L'indemnité est égale à une annuité de pension dans le premier cas, à deux annuités dans le second cas; elle n'est due qu'une fois.

Un délai est fixé à l'introduction des demandes.

Art. 22.

Les bases financières du régime sont énumérées au présent article qui précise les obligations de l'Etat et des travailleurs indépendants. La subvention annuelle de l'Etat originellement fixée à 1 milliard est augmentée annuellement de 25 millions pendant 15 années et ne peut être inférieure à 35 % du montant des cotisations.

Art. 23 et 24.

Ces articles précisent le mode de perception des cotisations.

Des règles simples, économiques et justes sont tracées dans le souci constant de ne pas confondre l'impôt et la cotisation tout en maintenant un parallélisme étroit entre l'un et l'autre.

Il est fait appel à une administration existante, éprouvée et seule en possession de tous les éléments indispensables au bon fonctionnement de cet aspect du régime. Cette administration fournira en outre le document de base indispensable à la tenue des comptes individuels.

Les fonds recueillis sont transmis à l'organisme chargé de l'exécution de la présente loi.

Het bedrag van het pensioen is gelijk aan 50 % van het gemiddeld inkomen der laatste 15 jaren van de loopbaan van de man, of van alle jaren indien zijn loopbaan geen 15 jaren omvat.

In geval van onvolledige loopbaan wordt het pensioen naar verhouding verminderd.

Art. 18.

Het overlevingspensioen wordt slechts toegekend op voorwaarde dat het huwelijk ten minste één jaar heeft geduurd, tenzij er uit dit huwelijk een kind is geboren.

Art. 19.

Het overlevingspensioen wordt niet meer uitgekeerd wanneer de weduwe hertrouwt, of wanneer de reden tot vervroegde uitbetaling niet meer aanwezig is, indien de weduwe op dat ogenblik 45 jaar oud is.

Art. 20.

Bij dit artikel worden, zonder overdreven strengheid, beperkingen en verbodsbepalingen inzake cumulatief vastgesteld. Aan de Koning wordt de bevoegdheid verleend aan deze cumulatief zekere grenzen te stellen.

Dit geldt echter niet voor de onvoorwaardelijke pensioenen.

Art. 21.

Dit artikel heeft betrekking op de aanpassingsvergoeding.

Deze vergoeding wordt toegekend :

- 1° wanneer de weduwe bij het overlijden van haar man nog geen 45 jaar oud is en niet de in artikel 16 gestelde voorwaarden vervult om het pensioen te ontvangen;
- 2° wanneer de gerechtigde op een overlevingspensioen hertrouwt.

De vergoeding is gelijk aan één pensioenannuïteit in het eerste, aan twee annuïteiten in het tweede geval; zij is maar eenmaal verschuldigd.

Er wordt een termijn gesteld voor het indienen van de aanvragen.

Art. 22.

In dit artikel, dat de verplichtingen van de Staat en van de zelfstandigen bepaalt, worden de financiële grondslagen van de regeling opgesomd. De oorspronkelijk op 1 miljard gestelde jaarlijkse Rijkssubsidie wordt gedurende 15 jaar telkenjare met 25 miljoen verhoogd en mag niet minder belopen dan 35 % van het bedrag der bijdragen.

Artt. 23 en 25.

Deze artikelen bepalen de wijze van inning van de bijdragen.

Uit de geformuleerde eenvoudige, economisch verantwoorde en rechtvaardige maatregelen spreekt het blijvend verlangen, de belasting niet te verwarren met de bijdrage, terwijl zij nochtans een nauw parallelisme tussen beide laten bestaan.

Er wordt een beroep gedaan op een bestaande en beproefde administratie die alleen in het bezit is van al de gegevens die nodig zijn voor de goede werking van dit aspect van de regeling. Deze administratie zal bovendien het basisdocument leveren dat onmisbaar is voor het bijhouden van de individuele rekeningen.

De ingezamelde gelden worden overgemaakt aan het organisme dat met de uitvoering van deze wet is belast.

Art. 25.

Le § 1er désigne l'établissement public chargé de l'exécution et du contrôle de l'ensemble des dispositions prévues par la proposition. Cet organisme dénommé « Fonds national des pensions pour travailleurs indépendants » succède aux droits et obligations du Fonds de solidarité et de garantie dont il recueille l'actif et le passif et reprend le personnel.

Le § 2 institue un Conseil supérieur des pensions pour travailleurs indépendants dont il règle la composition et la mission. La représentation des travailleurs indépendants étant assurée au sein de ce Conseil, ils pourront ainsi notamment contrôler la gestion des fonds et les caisses professionnelles ou interprofessionnelles, tout en participant à la résolution des problèmes généraux d'exécution.

Art. 26, 27, 28 et 29.

Ces articles précisent certaines missions et obligations du Fonds national des pensions pour travailleurs indépendants et de ses agents.

Ils confèrent en outre au Roi le pouvoir de définir les attributions du Fonds, d'en fixer les règles d'organisation et de fonctionnement et de désigner l'autorité chargée de la gestion journalière sous le contrôle du Ministre compétent.

Art. 30 et 31.

Il eût été injuste de faire supporter aux travailleurs indépendants pendant de longues années encore tout le poids des charges résultant d'emprunts contractés pour assurer le financement d'une partie de l'assurance libre et de la loi du 30 juin 1956.

D'autre part, la disparition des ressources escomptées par les organismes assureurs prévus par la loi du 30 juin 1956 jointe à la garantie du maintien des droits acquis en matière de rentes de vieillesse et de veuve obligeait à prévoir un système de compensations financières.

Telles sont les raisons pour lesquelles ces articles fixent les modalités d'une intervention annuelle et limitée de l'Etat (150 millions) en ces domaines.

Art. 32.

La Caisse générale d'Epargne et de Retraite ainsi que les caisses professionnelles ou interprofessionnelles agréées en vertu de l'article 7 de la loi du 30 juin 1956, mais pour ces dernières sous réserve d'agrément nouvelle, sont habilitées à tenir les comptes individuels prévus à l'article 3 de la présente proposition. Le libre choix de l'organisme est reconnu et garanti aux travailleurs indépendants.

Art. 33.

Cet article désigne l'organisme chargé de la tenue du répertoire général et prévoit le mode d'immatriculation des assurés.

Art. 34.

Les règles sévères de discrétion imposées aux organismes et à leur personnel sont justifiées par l'importance des éléments qu'ils recueillent. Les travailleurs indépendants ont le droit de se sentir protégés en cette matière et d'avoir la garantie que les éléments constitutifs de leur compte individuel ne servent pas à d'autres fins qu'à celle pour laquelle ils sont destinés.

Art. 35.

Bij § 1 wordt de openbare instelling aangewezen die belast is met de uitvoering van en het toezicht op de in het voorstel vervatte bepalingen. Dit organisme, « Nationaal Pensioenfonds voor zelfstandigen » genaamd, treedt in de plaats van de rechten en verplichtingen van het Solidariteits- en Waarborgfonds waarvan het de activa en passiva en het personeel overneemt.

Bij § 2 wordt een Hoge raad voor de pensioenen van zelfstandigen ingesteld waarvan samenstelling en taak worden geregeld. In deze Raad zijn de zelfstandigen vertegenwoordigd, zodat zij onder meer het beheer van de gelden en de professionele of interprofessionele kassen zullen kunnen controleren en tevens deelnemen aan het oplossen van algemene problemen van uitvoering.

Artt. 26, 27, 28 en 29.

In deze artikelen worden bepaalde opdrachten en verplichtingen van het Nationaal Pensioenfonds voor zelfstandigen en van de ambtenaren ervan nader omschreven.

Voorts verlenen zij de Koning de macht om de bevoegdheid van het Fonds te bepalen, de regelen betreffende de organisatie en de werking ervan vast te stellen en de overheid aan te wijzen die, onder toezicht van de bevoegde Minister, belast is met het dagelijks beheer.

Artt. 30 en 31.

Het ware onrechtvaardig de zelfstandigen nog lange jaren al de lasten te laten dragen die voortvloeien uit leningen die werden aangegaan voor de financiering van een deel der vrije verzekering en van de wet van 30 juni 1956.

Anderzijds moest wegens het verdwijnen van de inkomsten waarop de bij de wet van 30 juni 1956 bepaalde verzekeringsorganismen rekenden en mede wegens het waarborgen van het behoud der verkregen rechten op het stuk van ouderdoms- en weduwerrenten, voorzien worden in een systeem van financiële compensatie.

Dat zijn de redenen waarom deze artikelen de modaliteiten van een jaarlijkse beperkte bijdrage van de Staat op deze gebieden vaststellen.

Art. 32.

De Algemene Spaar- en Lijfrentekas, alsmede de krachtens artikel 7 der wet van 30 juni 1956 erkende professionele of interprofessionele kassen — voor laatstgenoemde echter onder voorbehoud van nieuwe erkenning — worden gemachtigd de in artikel 3 van dit voorstel bedoelde individuele rekeningen bij te houden. Aan de zelfstandigen wordt het recht verleend en gewaarborgd vrij het organisme te kiezen.

Art. 33.

Dit artikel wijst het organisme aan dat belast is met het bijhouden van het algemeen repertorium en het bepaalt de wijze van inschrijving van de verzekerden.

Art. 34.

De strenge regelen inzake discretie, welke de organismen en hun personeel worden opgelegd, vinden hun verantwoording in het belang van de gegevens die zij inwinnen. De zelfstandigen hebben het recht zich terzake beschermd te voelen en de waarborg te hebben dat de gegevens, die hun individuele rekening vormen, niet dienen tot andere doeleinden dan datgene waarvoor zij bestemd zijn.

Art. 35 et 36.

Des sanctions pénales (art. 35) et administratives (art. 36) punissent les fraudes destinées à procurer indûment à leur auteur le bénéfice de la loi.

Art. 37.

Tout en traçant les règles générales à suivre en matière de juridictions contentieuses, l'article 37 de la présente proposition laisse le soin au Roi d'instituer ces juridictions, d'en régler l'organisation et le fonctionnement ainsi que de déterminer la procédure à suivre devant elles.

Art. 38.

De l'interpénétration de certaines dispositions contenues dans les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus et dans la présente proposition naîtra un besoin évident de coordination.

Il se devait dès lors de conférer au Roi les pouvoirs requis à cette fin.

Art. 39.

L'absence de données statistiques certaines impose la prudence. Cependant cinq années suffiront à combler cette lacune. A l'expiration de ce délai, les Chambres législatives reverront, sur proposition du Ministre des Classes moyennes, le financement et les taux des pensions de retraite et de survie.

Art. 40.

§ 1. — Le mode d'introduction et d'instruction primaire des demandes de prestations est défini au présent paragraphe.

L'intervention des Autorités communales est réduite au minimum : informer l'administration compétente du désir exprimé par un travailleur ou sa veuve de voir constituer et instruire une demande de prestations.

Les formalités d'instruction se déroulent essentiellement à l'échelon local avec contact direct entre le demandeur et un agent délégué de l'organisme.

Le système proposé réduira considérablement et le délai nécessaire à la prise de décision et les difficultés innombrables actuellement connues par les demandeurs comme par les diverses administrations intéressées.

Le Roi arrêtant les mesures d'exécution il sera possible d'anticiper l'introduction des demandes par rapport à l'âge fixé pour l'entrée en jouissance des avantages de telle sorte que l'administration dispose d'un délai raisonnable pour payer les bénéficiaires dès le moment où il se doit.

§ 2. — Dans un but de simplification, ce paragraphe rend valable au regard d'autres régimes une demande introduite dans l'un des régimes en cause lorsqu'il s'agit d'une carrière mixte.

Art. 41.

Cet article vise à ne pas remettre en cause les dispositions des diverses conventions internationales déjà applicables, en Belgique, aux travailleurs indépendants.

Artt. 35 en 36.

Bij artikel 35 wordt voorzien in straf maatregelen en bij artikel 36 in administratieve straffen wegens bedrog dat wordt gepleegd om de dader onrechtmatig het genot van de wet te verschaffen.

Art. 37.

Dit artikel vermeldt de algemene regelen die inzake rechtsmachten voor geschillen dienen te worden gevolgd, doch laat het verder aan de Koning over, die rechtsmachten in te stellen, de inrichting en de werking ervan te regelen en de voor die rechtsmachten te volgen procedure te bepalen.

Art. 38.

Wegens het onderling verband van sommige bepalingen van de samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen en van het onderhavige voorstel zal coördinatie klaarkend nodig zijn.

Bijgevolg diende aan de Koning de daartoe vereiste bevoegdheid te worden verleend.

Art. 39.

Wegens het ontbreken van vaststaande statistische gegevens is voorzichtigheid geboden. Vijf jaar zal nochtans volstaan om die leemte aan te vullen. Na verloop van die termijn zullen de Wetgevende Kamers, op voorstel van de Minister van Middenstand, de financiering en de bedragen der rust- en overlevingspensioenen herzien.

Art. 40.

§ 1. — In deze paragraaf wordt de wijze van indiening en van eerste onderzoek der aanvragen om uitkering bepaald.

De rol van de gemeenteoverheid wordt hierbij tot het uiterste beperkt : de bevoegde administratie in kennis stellen van de door een zelfstandige of zijn weduwe te kennen gegeven wens dat een aanvraag om uitkering wordt opge maakt en onderzocht.

De onderzoeksformaliteiten geschieden hoofdzakelijk op het lokale vlak, door rechtstreeks contact tussen de aanvrager en een afgevaardigde van de instelling.

De voorgestelde regeling zal in aanzienlijke mate zowel de termijn die nodig is voor de beslissing als de talloze moeilijkheden waarmede de aanvragers zowel als de onderscheiden betrokken besturen thans hebben af te rekenen, verminderen.

Daar de Koning de uitvoeringsmaatregelen vaststelt, zal het mogelijk zijn de indiening te vervroegen van de aanvragen ten opzichte van de gestelde leeftijd voor de ingetrokken der voordelen, zodat het bestuur, over een redelijke termijn beschikt om de belanghebbenden vanaf het gestelde ogenblik te betalen.

§ 2. — Om de formaliteiten te vereenvoudigen, wordt bij deze paragraaf, ten opzichte van andere regelingen, een aanvraag geldig gemaakt die in het kader van een der betrokken regelingen wordt ingediend, wanneer het gemengde loopbaan betreft.

Art. 41.

Dit artikel heeft ten doel de bepalingen van de verschillende in België op de zelfstandigen reeds toepasselijke internationale overeenkomsten niet ongedaan te maken.

Art. 42, 43 et 44.

Ces articles concernent la liquidation des arrérages restant dus au décès d'un bénéficiaire.

Ils précisent :

1° les personnes qui, par ordre de priorité, peuvent y prétendre (art. 42);

2° le mode et le délai d'introduction des demandes (art. 43);

3° ce qu'il advient des arrérages lorsqu'il n'y a pas d'ayants droit ou lorsque la demande n'a pas été introduite dans le délai imparti (art. 44).

Art. 45.

L'article 45 garanti aux bénéficiaires hospitalisés, la libre disposition du tiers au moins de la prestation qui leur revient.

Art. 46.

Cet article dispose qu'aucun paiement n'est effectué aux personnes détenues dans les prisons ou internées dans les dépôts de mendicité.

Le paiement de la part de pension de l'épouse dont le mari est détenu ou interné est toutefois autorisé sur demande de l'intéressée.

Art. 47.

Cet article consacre l'incessibilité et l'insaisissabilité des avantages.

Art. 48.

Cet article stipule qu'il n'est pas tenu compte des fractions de francs lors de la liquidation des sommes dues aux bénéficiaires de prestations.

Art. 49.

Tous les documents nécessaires à l'exécution de la présente proposition sont délivrés gratuitement et exempts des droits de timbre et de greffe comme de la formalité de l'enregistrement.

Les cotisations sont, en matière d'impôts, déductibles à la taxe professionnelle.

Art. 50.

Conséquences logiques de la présente proposition :

1° la loi du 30 juin 1956 relative à la pension de vieillesse des travailleurs indépendants est abrogée;

2° les lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré ne sont plus applicables aux bénéficiaires des prestations ci-avant définies que dans les limites et conditions fixées par le Roi.

Art. 51.

Cet article vise deux conséquences directes et particulières à l'abrogation de la loi du 30 juin 1956.

Art. 42, 43 en 44.

Deze artikelen hebben betrekking op de uitbetaling van de termijnen die bij het overlijden van een belanghebbende verschuldigd blijven.

Zij bepalen nader :

1° de personen die bij voorrang aanspraak erop kunnen maken (art. 42);

2° de wijze en de termijn voor het indienen van de aanvragen (art. 43);

3° wat met de termijnen geschiedt wanneer er geen rechthebbenden zijn of wanneer de aanvraag niet werd ingediend binnen de gestelde termijn (art. 44).

Art. 45.

Bij artikel 45 wordt aan de in een verplegingsgesticht opgenomen belanghebbenden de vrije beschikking over ten minste één derde van de uitkering die hun toekomt gewaarborgd.

Art. 46.

Bij dit artikel wordt bepaald dat geen betaling gedaan wordt aan de personen die in gevangenissen gedetineerd of in bedelaarsgestichten geïnterneerd zijn.

De uitbetaling van het gedeelte van het pensioen van de echtgenote wier man gedetineerd of geïnterneerd is echter toegelaten op aanvraag vanwege de belanghebbende.

Art. 47.

Dit artikel bevestigt de onafstaanbaarheid en de onvatbaarheid voor beslag van de voordelen.

Art. 48.

Dit artikel bepaalt dat er geen rekening wordt gehouden met frankfracties bij de uitbetaling van de bedragen aan de gerechtigden op uitkeringen.

Art. 49.

Alle stukken die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van dit wetsvoorstel worden kosteloos en vrij van zegelen en griffierechten evenals van registratieformaliteiten afgegeven.

De bijdragen zijn, inzake belastingen, aftrekbaar van de bedrijfsbelasting.

Art. 50.

Logische gevolgtrekkingen van dit wetsvoorstel :

1° de wet van 30 juni 1956 betreffende het ouderdomspensioen der zelfstandigen wordt opgeheven;

2° de samengeordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood gelden niet meer voor de gerechtigden op de hierboven bepaalde uitkeringen, tenzij binnen de perken en onder de voorwaarden die, door de Koning worden bepaald.

Art. 52.

Dit artikel betreft twee rechtstreekse en bijzondere gevolgen van de opheffing van de wet van 30 juni 1956.

Art. 52.

L'article 52 permettra aux travailleurs indépendants actuellement pensionnés, de même qu'à leurs veuves âgées de 65 ans au moins, de bénéficier immédiatement des nouveaux taux de pension.

Les formalités administratives nécessaires à la revision d'office sont de conception suffisamment simple pour se traduire par une exécution rapide.

Cet article prévoit en outre un effet rétroactif au 1er janvier 1960 pour les nouvelles demandes introduites avant le 30 juin 1960, de même que le maintien des droits acquis lorsqu'il se devra.

Art. 53.

Cet article fixe au 1er janvier 1960 l'entrée en vigueur du nouveau régime proposé parce qu'il est indispensable que la prise de cours coïncide avec le début d'une année civile.

Art. 52.

Krachtens artikel 52 zullen de thans gepensioneerde zelfstandigen evenals hun ten minste 65 jaar oud zijnde weduwen onmiddellijk de nieuwe pensioenbedragen kunnen genieten.

De administratieve formaliteiten die nodig zijn voor de ambtshalve uitgevoerde herziening zijn eenvoudig genoeg opgevat om een snelle uitvoering mogelijk te maken.

Bij dit artikel wordt bovendien in terugwerkende kracht op 1 januari 1960 voorzien voor de nieuwe aanvragen ingediend vóór 30 juni 1960 evenals, in voorkomend geval, in behoud van de verworven rechten.

Art. 53.

Bij dit artikel wordt de inwerkingtreding van de nieuwe voorgestelde regeling gesteld op 1 januari 1960 omdat het volstrekt nodig is dat de aanvang samenvalt met het begin van een kalenderjaar.

E. LEBURTON.

PROPOSITION DE LOI

Généralités.

Article premier.

Il est institué un statut spécial de pension en faveur :

- 1° des travailleurs indépendants et des aidants occupés en Belgique;
- 2° des veuves des travailleurs visés au 1°.

Est « travailleur indépendant » au sens de la présente loi, la personne qui exerce en Belgique, une profession susceptible de produire des revenus passibles de la taxe professionnelle en vertu de l'article 25, § 1er, 1°, 2°, *b* et 3° des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus.

Est « aidant » au sens de la présente loi, la personne, à l'exclusion de l'épouse aidante, qui assiste ou supplée un travailleur indépendant, dans l'exercice de sa profession et qui bénéficie de ce fait de revenus réels ou fictifs, sans être liée envers lui par un contrat de louage de service.

Sont en tout cas comprises dans les catégories visées aux alinéas 2 et 3 du présent article, toutes les personnes exerçant en Belgique une profession susceptible de produire des revenus et qui ne sont pas liées par un contrat de louage de service vis-à-vis d'un employeur ou par un statut réglementaire vis-à-vis d'une administration publique ou d'un organisme public ou d'utilité publique.

Art. 2.

Ne sont pas soumis à la présente loi :

- 1° les personnes qui, tout en exerçant une profession prévue aux alinéas 2 et 3 de l'article 1er, sont soumises, pour l'exercice de cette profession, à un autre régime de pension instauré par ou en vertu d'une loi avec intervention financière de l'Etat;

WETSVOORSTEL

Algemene bepalingen.

Eerste artikel.

Er wordt een speciaal pensioenstatuut ingesteld ten bate van :

- 1° de in België tewerkgestelde zelfstandigen en helpers;
- 2° de weduwen van de in 1° bedoelde arbeiders.

« Zelfstandige » naar de zin van deze wet is de persoon die in België een beroep uitoefent dat inkomsten kan opleveren die op grond van artikel 25, § 1, 1°, 2°, *b*, en 3° van de samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen aan de bedrijfsbelasting zijn onderworpen.

« Helper » naar de zin van deze wet is de persoon, met uitzondering van de helpende echtgenote, die een zelfstandige in de uitoefening van diens beroep bijstaat of vervangt en daarvoor reële of fictieve inkomsten ontvangt, zonder door een arbeidsovereenkomst tegenover hem te zijn verbonden.

Tot de in het tweede en het derde lid van dit artikel bedoelde categorieën behoren in ieder geval al degenen die in België een beroep uitoefenen dat inkomsten kan opleveren en die niet verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst tegenover een werkgever of door een reglementair statuut tegenover een openbaar bestuur of een openbaar lichaam of een lichaam van algemeen nut.

Art. 2.

Onder deze wet vallen niet :

- 1° degenen die, al oefenen zij een beroep uit als bedoeld in het tweede en het derde lid van artikel 1, voor de uitoefening van dat beroep onder toepassing vallen van een andere pensioenregeling, bij of krachtens een wet ingesteld met financiële bijdrage van de Staat;

2° les aidants des entreprises familiales qui optent pour l'assujettissement à la loi du 21 mai 1955, relative à la pension de retraite et de survie des ouvriers ou à la loi du 12 juillet 1957, relative à la pension de retraite et de survie des employés.

Art. 3.

Sous réserve des dispositions de l'article 4, la pension de retraite et la pension de survie ou l'indemnité d'adaptation sont calculées en tenant compte :

1° de la carrière de l'assuré à l'exclusion de l'année de prise de cours de la pension;

2° à partir du 1er janvier 1960, des revenus nets imposables à la taxe professionnelle jusqu'à concurrence de 120.000 francs l'an.

Le Roi détermine les périodes d'inactivité assimilées aux périodes d'activité que comprend la carrière. Il fixe les revenus fictifs afférents à ces périodes ainsi que les revenus forfaitaires qui doivent être substitués aux revenus réels dans les cas qu'il détermine.

Les revenus des travailleurs indépendants sont inscrits à un compte individuel.

Les revenus réels afférents aux exercices définitivement taxés à la date d'introduction de la demande sont seuls pris en considération pour le calcul des avantages visés à l'alinéa premier du présent article.

Art. 4.

§ 1. — Sont fixés à 40.000 francs pour chacune des années d'occupation :

1° les revenus d'un travailleur indépendant correspondant à des années d'occupation antérieures au 1er janvier 1960;

2° les revenus d'un travailleur indépendant correspondant à des années devant entrer en ligne de compte pour le calcul de la pension de retraite et de la pension de survie ou de l'indemnité d'adaptation lorsque, pour ces années, le travailleur indépendant prouve avoir été occupé habituellement et en ordre principal conformément à l'article 1er ou à ses arrêtés d'exécution alors que les revenus réels passibles de la taxe professionnelle n'étaient pas définitivement taxés à la date d'introduction de la demande de l'avantage.

§ 2. — La pension de retraite complète ne peut être inférieure à un minimum annuel garanti de 30.000 francs pour les bénéficiaires mariés dont l'épouse a cessé toute activité professionnelle, autre qu'un travail occasionnel tel qu'il est défini à l'article 5, et ne jouit pas d'une pension ou allocation au sens des articles 10 et 11 de la présente loi, et de 24.000 francs pour les autres bénéficiaires.

La pension de survie complète et l'indemnité d'adaptation correspondante ne peuvent être inférieure à 20.000 francs par an.

Les pensions partielles ou incomplètes ne peuvent être inférieures proportionnellement, aux montants déterminés aux deux alinéas qui précèdent.

Le minimum garanti par le présent paragraphe n'est applicable qu'à l'ensemble des années pour lesquelles le travailleur indépendant prouve avoir été occupé habituellement et en ordre principal, conformément à l'article 1er ou à ses arrêtés d'exécution, en ce comprises les périodes d'inactivité assimilées à des périodes d'activité.

2° de helpers in familiebedrijven die kiezen voor de toepassing van de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders of van de wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden.

Art. 3.

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 4 worden het rustpensioen en het overlevingspensioen of de aanpassingsvergoeding berekend met inachtneming :

1° van de loopbaan van de verzekerde, met uitsluiting van het jaar waarin het pensioen ingaat;

2° vanaf 1 januari 1960, van de in de bedrijfsbelasting belastbare netto-inkomsten, tot een bedrag van 120.000 frank per jaar.

De Koning bepaalt de perioden van inactiviteit die in de loopbaan worden gelijkgesteld met perioden van activiteit. Hij bepaalt de fictive inkomsten voor die perioden, alsmede de forfaitaire inkomsten welke in de door Hem te bepalen gevallen in de plaats van de werkelijke inkomsten dienen te worden gesteld.

De inkomsten der zelfstandigen worden op een individuele rekening ingeschreven.

De werkelijke inkomsten voor de dienstjaren, die op de datum van indiening van de aanvraag definitief zijn belast, worden in aanmerking genomen voor de berekening van de in het eerste lid van dit artikel bedoelde voordelen.

Art. 4.

§ 1. — Voor elk jaar tewerkstelling worden op 40.000 frank vastgesteld :

1° de inkomsten van een zelfstandige die overeenstemmen met jaren tewerkstelling vóór 1 januari 1960;

2° de inkomsten van een zelfstandige voor jaren die in aanmerking moeten komen voor de berekening van het rustpensioen en het overlevingspensioen of van de aanpassingsvergoeding, wanneer de zelfstandige voor die jaren het bewijs levert dat hij gewoonlijk en hoofdzakelijk is tewerkgesteld geweest overeenkomstig artikel 1 of de uitvoeringsbesluiten daarvan, terwijl de werkelijke, aan de bedrijfsbelasting onderworpen inkomsten niet definitief waren belast op de datum van indiening van de aanvraag om het voordeel.

§ 2. — Het volledige rustpensioen mag niet minder bedragen dan een gewaarborgd jaarlijks minimum van 30.000 frank voor de gehuwde gerechtigden, wier echtgenote geen ander beroepsbezigheid meer uitoefent dan gelegenheidswerk als bepaald in artikel 5 en geen pensioen of uitkering in de zin van de artikelen 10 en 11 van deze wet geniet, en 24.000 frank voor de overige gerechtigden.

Het volledige overlevingspensioen en de overeenstemmende aanpassingsvergoeding mogen niet minder bedragen dan 20.000 frank per jaar.

De gedeeltelijke of onvolledige pensioenen mogen naar verhouding niet lager zijn dan de in de vorige twee leden bepaalde bedragen.

Het bij deze paragraaf gewaarborgde minimum is slechts van toepassing op al de jaren waarvoor de zelfstandige het bewijs levert dat hij gewoonlijk en hoofdzakelijk is tewerkgesteld geweest overeenkomstig artikel 1 of de uitvoeringsbesluiten daarvan, met inbegrip van de met perioden van activiteit gelijkgestelde perioden van inactiviteit.

L'application du minimum garanti ne peut avoir pour effet de porter les pensions ou l'indemnité d'adaptation à un taux supérieur à 90 %, 72 % ou 60 % du revenu moyen pris en considération, respectivement pour les bénéficiaires mariés visés ci-dessus, les autres bénéficiaires de pensions de retraite et les veuves.

Art. 5.

§ 1er. — Les prestations de la présente loi, hormis l'indemnité d'adaptation, ne prennent cours que si le bénéficiaire a cessé toute activité professionnelle, autre qu'un travail occasionnel et s'il ne jouit pas d'une indemnité pour cause de maladie, d'invalidité ou de chômage involontaire, par application d'une législation de sécurité sociale belge, métropolitaine ou coloniale, ou étrangère, y compris celle relative aux estropiés et mutilés.

Elles sont suspendues au cas où le bénéficiaire reprend une activité professionnelle.

Est réputé travail occasionnel au sens de la présente loi l'activité définie en exécution de l'article 5 de la loi du 12 juillet 1957, relative à la pension de retraite et de survie des employés.

Le travail occasionnel n'est toutefois pas autorisé avant l'âge de 65 ou de 60 ans, selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme, pour le bénéficiaire d'une pension de retraite anticipée.

§ 2. — Sauf disposition contraire fixée par convention de réciprocité, les prestations ne sont fournies qu'aux bénéficiaires résidant effectivement en Belgique, au Congo belge ou dans les territoires du Ruanda-Urundi.

§ 3. — L'assuré ou sa veuve qui ne réunit pas les conditions prévues aux § 1 et 2 du présent article peut prétendre, à l'âge de 65 ans s'il s'agit d'un homme ou à l'âge de 60 ans s'il s'agit d'une femme, à une pension inconditionnelle égale à 50 % du montant des prestations qu'il aurait obtenues sur base de la présente loi pour une occupation exercée à partir du 1er janvier 1960 et visée à l'article 1er ou à ses arrêtés d'exécution, en ce comprises les périodes d'inactivité assimilées à des périodes d'activité.

Pour l'application des dispositions du présent paragraphe, le montant des revenus servant de base au calcul du montant de la pension inconditionnelle ne peut en aucun cas dépasser 40.000 francs par année, même si pour cette année le travailleur indépendant prouve avoir été occupé habituellement et en ordre principal conformément à l'article 1er ou à ses arrêtés d'exécution.

En cas de paiement d'une indemnité d'adaptation le paiement de la pension inconditionnelle ne peut prendre cours ou reprendre cours qu'à l'expiration de la période couverte par l'indemnité d'adaptation.

L'octroi, le retrait et le paiement des pensions inconditionnelles s'effectue de la manière et suivant les règles établies pour les autres prestations.

Art. 6.

Le Roi détermine :

1° les cas dans lesquels la condition d'occupation en Belgique, visée à l'article 1er n'est pas requise ou dans lesquels il peut être accordé dispense par le Ministre des Classes Moyennes sur avis conforme du Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants;

De toepassing van het gewaarborgde minimum mag niet tot gevolg hebben dat de pensioenen of de aanpassingsvergoeding hoger komen te liggen dan 90 %, 72 % of 60 % van het gemiddelde inkomen dat respectievelijk in aanmerking wordt genomen voor de hoger bedoelde gehuwde gerechtigden, de andere gerechtigden op rustpensioenen en de weduwen.

Art. 5.

§ 1. — De bij deze wet verleende uitkeringen gaan slechts in voor zover de gerechtigde gelijk welke beroepsbezigheid, behalve gelegenheidswerk, heeft stopgezet en voor zover hij wegens ziekte, invaliditeit of onvrijwillige werkloosheid geen vergoeding geniet bij toepassing van een Belgische, moederlandse of koloniale of een buitenlandse wet inzake sociale zekerheid, met inbegrip van de wet betreffende de gebrekkigen en verminkten.

De uitkeringen worden opgeschort, ingeval de gerechtigde een beroepsbezigheid hervat.

Als gelegenheidswerk in de zin van deze wet wordt aangemerkt de bezigheid als bepaald ter uitvoering van artikel 5 der wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden.

Gelegenheidswerk is evenwel niet toegestaan vóór de leeftijd van 65 of 60 jaar, naar gelang het een man of een vrouw betreft, voor de gerechtigde op een vervroegd rustpensioen.

§ 2. — Tenzij bij een wederzijdse overeenkomst anders is bepaald, worden de uitkeringen slechts verstrekt aan de gerechtigden die werkelijk in België, Belgisch-Congo of de gebieden Ruanda-Urundi verblijven.

§ 3. — De verzekerde of zijn weduwe die niet voldoet aan de in de paragrafen 1 en 2 van dit artikel gestelde voorwaarden mag op 65-jarige leeftijd, indien het een man betreft, en op 60-jarige leeftijd, indien het een vrouw betreft, aanspraak maken op een onvoorwaardelijk pensioen, dat gelijk is aan 50 % van het bedrag der uitkeringen die hij overeenkomstig de onderhavige wet zou bekomen hebben voor een bedrijvigheid, uitgeoefend van 1 januari 1960 af en bedoeld in het eerste artikel of in de uitvoeringsbesluiten ervan, met inbegrip van de met activiteitsperioden gelijkgestelde inactiviteitsperioden.

Voor de toepassing van de bepalingen van deze paragraaf mag het bedrag van de inkomsten die als basis dienen voor de berekening van het bedrag van het onvoorwaardelijk pensioen in geen geval hoger zijn dan 40.000 frank per jaar, zelfs niet indien de zelfstandige bewijst dat hij tijdens dat jaar gewoonlijk en in hoofdzaak tewerkgesteld was overeenkomstig het eerste artikel of de uitvoeringsbesluiten ervan.

Bij uitkering van een aanpassingsvergoeding mag de uitbetaling van het onvoorwaardelijk pensioen pas ingaan of opnieuw ingaan na het verstrijken van de periode waarop de aanpassingsvergoeding betrekking heeft.

De toekenning, de intrekking en de uitbetaling van de onvoorwaardelijke pensioenen schieden op dezelfde wijze en volgens dezelfde regelingen als voor de andere uitkeringen.

Art. 6.

De Koning bepaalt :

1° de gevallen waarin de in het eerste artikel bedoelde voorwaarde van tewerkstelling in België niet vereist is of waarin de Minister van Middenstand vrijstelling kan verlenen op eensluidend advies van het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen;

2° les conditions d'octroi d'une part de la pension de retraite aux conjoints ou ex-conjoints séparés de fait ou de corps et divorcés, ainsi que l'importance de cette part;

3° les modalités de paiement des prestations.

Art. 7.

Sauf disposition contraire fixée par convention de réciprocité, les prestations de la présente loi sont réduites de 25 % pour les personnes de nationalité étrangère.

Toutefois, les apatrides bénéficient des mêmes prestations que les assurés de nationalité belge.

Art. 8.

§ 1. — Le Roi fixe le mode de réévaluation des revenus visés aux articles 3 et 4, en fonction de l'évolution du revenu moyen des travailleurs indépendants.

Le coefficient de réévaluation ne peut être inférieur à 1 ni à celui qui résulte de l'évolution de l'indice des prix de détail.

Les modalités prévues aux deux alinéas qui précèdent sont applicables au minimum garanti par l'article 4, § 2, de la présente loi, ainsi qu'à la somme prévue aux articles 3, 1er alinéa, 2°, et 22, 2° et 3°, de la présente loi.

§ 2. — Les montants des pensions de retraite et de survie sont majorés de 2,5 % lorsque l'indice des prix de détail est majoré de 2,5 % par rapport à celui sur la base duquel ces montants ont été fixés.

Une nouvelle majoration de 2,5 % est appliquée pour toute hausse de l'indice atteignant 2,5 % par rapport au chiffre de l'indice qui devait entraîner la majoration précédente.

Les mêmes montants sont diminués de 2,5 % lorsque l'indice des prix est diminué de 2,5 % par rapport à celui sur la base duquel des montants ont été fixés.

Une nouvelle diminution de 2,5 % est appliquée pour toute baisse de l'indice atteignant 2,5 % par rapport au chiffre de l'indice qui devait entraîner la diminution précédente.

Si l'indice retombe à un chiffre inférieur à celui qui a justifié une majoration ou remonte à un chiffre supérieur à celui qui a justifié une diminution les montants des pensions sont rétablis au montant correspondant initialement à ces indices.

Les majorations et diminutions visées aux alinéas précédents sont appliquées le premier jour du deuxième mois suivant celui au cours duquel l'indice atteint le chiffre qui les justifie.

§ 3. — Les taux des pensions de retraite et de survie initialement alloués sur base de la présente loi correspondent à l'indice 107,62 des prix de détail.

De la pension de retraite.

Art. 9.

La pension de retraite prend cours le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel l'intéressé en fait la demande et au plus tôt le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel il a atteint l'âge de 65 ans s'il s'agit d'un homme et de 60 ans s'il s'agit d'une femme.

2° de voorwaarden van toekenning van een deel van het rustpensioen aan de feitelijk van tafel en bed en uit de echt gescheiden echtgenoten, alsmede het bedrag van dit deel;

3° de betalingsmodaliteiten van de uitkeringen.

Art. 7.

Behoudens andersluidende bepaling, vastgesteld bij overeenkomst op grond van wederkerigheid, worden de uitkeringen van deze wet met 25 % verminderd voor personen van vreemde nationaliteit.

De staatlozen genieten echter dezelfde uitkeringen als de verzekerden van Belgische nationaliteit.

Art. 8.

§ 1. — De Koning bepaalt de wijze van herwaardering van de in de artikelen 3 en 4 bedoelde inkomsten aan de hand van de evolutie van het gemiddelde inkomen der zelfstandigen.

De herwaarderingscoëfficiënt mag niet minder bedragen dan 1, noch minder dan die welke blijkt uit de evolutie van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen.

De in de vorige twee leden bepaalde modaliteiten zijn van toepassing op het bij artikel 4, paragraaf 2, van deze wet gewaarborgde minimum, alsmede op de in de artikelen 3, 1ste lid, 2°, en 22, 2° en 3°, van deze wet bepaalde som.

§ 2. — De bedragen van de rust- en overlevingspensioenen worden met 2,5 % verhoogd wanneer het indexcijfer der kleinhandelsprijzen met 2,5 % is gestegen tegenover het cijfer waarop deze bedragen werden berekend.

Een nieuwe verhoging met 2,5 % wordt toegepast bij iedere stijging van het indexcijfer met 2,5 % tegenover het indexcijfer dat tot de vorige verhoging aanleiding heeft gegeven.

Dezelfde bedragen worden verminderd met 2,5 %, wanneer het indexcijfer der prijzen met 2,5 % is gedaald tegenover het cijfer waarop die bedragen werden berekend.

Een verdere vermindering met 2,5 % wordt toegepast voor iedere daling van het indexcijfer met 2,5 % tegenover het indexcijfer dat tot de vorige vermindering aanleiding heeft gegeven.

Indien het indexcijfer terugvalt op het cijfer dat tot een verhoging aanleiding heeft gegeven, of stijgt het boven het cijfer dat tot een vermindering aanleiding gaf, worden de pensioenen opnieuw gebracht op het bedrag dat oorspronkelijk met deze indexcijfers overeenstemde.

De in de vorige leden bedoelde verhogingen en verlagingen gaan in de eerste dag van de tweede maand die volgt op de maand tijdens welke het indexcijfer het cijfer bereikte dat er aanleiding toe geeft.

§ 3. — De bedragen van de rust- en overlevingspensioenen, zoals zij oorspronkelijk op de basis van deze wet worden toegekend, zijn gekoppeld aan het indexcijfer 107,62 van de kleinhandelsprijzen.

Rustpensioen.

Art. 9.

Het rustpensioen gaat in op de eerste dag van de maand die volgt op de maand tijdens welke de belanghebbende zijn pensioenaanvraag indient, en ten vroegste op de eerste dag van de maand die volgt op de maand tijdens welke de pensioengerechtigde 65 jaar wordt als het een man, en 60 jaar als het een vrouw betreft.

Toutefois, lorsqu'un travailleur indépendant ne peut être suppléé dans son activité indépendante, même par un membre de sa famille habitant sous son toit, et lorsqu'il justifie d'une incapacité permanente de 66 % au moins, la pension de retraite peut prendre cours, au choix et à la demande de l'intéressé, dans la période de cinq années qui précède les âges susvisés; dans ce cas, elle est réduite de 5 % par année d'anticipation. Le montant ainsi fixé ne peut être inférieur au minimum garanti par le § 2 de l'article 4. Le Roi détermine la manière dont ces conditions sont prouvées.

Art. 10.

§ 1er. — Le travailleur indépendant qui justifie de la manière prévue à l'article 14, 2°, avoir été occupé habituellement et en ordre principal conformément à l'article 1er ou à ses arrêts d'exécution pendant toute la période allant du 1er janvier 1960 jusqu'à la fin de l'année précédant celle de son 65me ou de son 60me anniversaire de naissance, selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme, ou celle de la date de prise de cours de sa pension anticipée, est censé justifier de l'accomplissement d'une carrière de 45 ou de 40 années, selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme.

Toutefois, aussi longtemps que cette période ne s'étend pas sur 20 années au moins, il y a lieu d'ajouter les années civiles antérieures au 1er janvier 1960 nécessaires pour obtenir 20 années consécutives. La preuve d'une occupation dans le cadre de l'alinéa premier du présent paragraphe est censée administrée pour toute la période antérieure au 1er janvier 1960 si elle est administrée pour les 3/4 au moins de cette période.

§ 2. — Lorsque l'ouverture du droit à la pension est réalisée de la manière prévue au § 1er du présent article, la pension est calculée sur la base du revenu moyen des 15 dernières années ou des 15 derniers exercices définitivement taxés s'il en existe 15 au moins, au cours desquels un revenu réel, fictif ou forfaitaire est attribué conformément aux articles 3 et 4.

Le revenu moyen est pris en considération à raison de :

- a) 60 % au minimum pour tous les travailleurs indépendants, mariés ou non;
- b) 75 % pour les travailleurs indépendants, dont l'épouse a cessé toute activité professionnelle, autre qu'un travail occasionnel, et ne jouit pas d'une pension de retraite ou de survie, ou d'un avantage en tenant lieu, ou de l'une des indemnités et allocations visées à l'article 5.

Art. 11.

§ 1. — Lorsque le travailleur indépendant ne peut bénéficier de la pension complète prévue à l'article 10, la pension est calculée à raison de 1/45e pour les hommes et de 1/40e pour les femmes par année civile au cours de laquelle un revenu réel, fictif ou forfaitaire est attribué conformément aux articles 3 et 4.

Le travailleur indépendant doit justifier de la manière prévue à l'article 14, 2° avoir été occupé habituellement et en ordre principal conformément à l'article 1er ou à ses arrêts d'exécution pour la prise en considération d'années antérieures au 1er janvier 1960.

§ 2. — Le revenu inscrit au compte individuel et afférent à chacune des années donnant ouverture du droit à la pen-

Wanneer echter een zelfstandige in zijn beroepsactiviteit niet kan worden vervangen, zelfs niet door een bij hem inwonend lid van zijn gezin, en wanneer hij een arbeidsongeschiktheid van ten minste 66 % kan doen gelden, kan het rustpensioen naar keuze en op verzoek van de belanghebbende ingaan tijdens de periode van vijf jaar die aan de hierboven gestelde leeftijden voorafgaat; in dit geval wordt een vermindering met 5 % per jaar vervroeging toegepast. Het aldus verkregen bedrag mag evenwel niet lager zijn dan het in artikel 4, § 2, gewaarborgde minimum. De Koning bepaalt hoe het bewijs kan worden geleverd dat de hierboven gestelde voorwaarden zijn vervuld.

Art. 10.

§ 1. — De zelfstandige die op de in artikel 14, 2°, voorgeschreven manier bewijst dat hij gewoonlijk of in hoofdzaak overeenkomstig het bepaalde in het eerste artikel of in de besluiten tot uitvoering hiervan werkzaam is geweest gedurende de gehele periode gaande van 1 januari 1960 tot het einde van het jaar voorafgaand aan hun 65ste of 60ste verjaardag naar gelang het een man of een vrouw betreft of aan het jaar tijdens welk hun vervroegd pensioen ingaat, wordt geacht te bewijzen dat hij een loopbaan van 45 jaar heeft vervuld, naar gelang het een man betreft, of 40 jaar naar gelang het een vrouw betreft.

In zover echter deze periode geen twintig jaren omvat, dient men het nodige aantal kalenderjaren vóór 1 januari 1960 in aanmerking te nemen om tot een periode van 20 opeenvolgende jaren te komen. Het bewijs van activiteit zoals bedoeld in het eerste lid van deze paragraaf wordt geacht voor de gehele periode vóór 1 januari 1960 geleverd te zijn, wanneer het wordt geleverd voor ten minste drie vierden van deze periode.

§ 2. — Wanneer het recht op pensioen ontstaat op de wijze, bepaald in § 1 van dit artikel, wordt het pensioen berekend op de basis van het gemiddeld inkomen van de laatste 15 jaren of van de laatste 15 definitief belaste dienstjaren, indien er ten minste 15 zijn, tijdens welke een reëel, fictief of forfaitair inkomen werd toegekend overeenkomstig de artikelen 3 en 4.

Het gemiddelde inkomen wordt in aanmerking genomen naar rata van :

- a) ten minste 60 % voor alle zelfstandigen, gehuwd of ongehuwd;
- b) 75 % voor de zelfstandigen wier echtgenote iedere beroepsactiviteit, uitgenomen gelegenheidswerk, heeft stopgezet en geen rust- of overlevingspensioen noch enig daarvoor in de plaats komend voordeel ontvangt, noch een der vergoedingen en uitkeringen die in artikel 5 zijn bedoeld.

Art. 11.

§ 1. — Wanneer een zelfstandige geen aanspraak kan maken op het in artikel 10 bepaalde volledig pensioen, wordt het pensioen berekend naar rata van 1/45^e voor de mannen en 1/40^e voor de vrouwen per kalenderjaar tijdens welk een reëel, fictief of forfaitair inkomen is toegekend overeenkomstig de artikelen 3 en 4.

Voor de in aanmerking te nemen jaren vóór 1 januari 1960 moet de zelfstandige op de in artikel 14, 2°, voorgeschreven manier bewijzen, dat hij gewoonlijk en in hoofdzaak werkzaam is geweest overeenkomstig het bepaalde in het eerste artikel en in de besluiten tot uitvoering hiervan.

§ 2. — Het inkomen, ingeschreven op de individuele rekening en betrekking hebbend op ieder van de jaren die

sion conformément aux dispositions du § 1er du présent article est pris en considération à raison de :

a) 60 % au minimum pour tous les travailleurs indépendants, mariés ou non;

b) 75 % pour les travailleurs indépendants dont l'épouse a cessé toute activité professionnelle, autre qu'un travail occasionnel, et ne jouit pas d'une pension de retraite ou de survie, ou d'un avantage en tenant lieu, ou de l'une des indemnités et allocations visées à l'article 5.

Par dérogation à l'alinéa premier, si le travailleur indépendant justifie de la manière prévue à l'article 14, 2°, avoir été occupé habituellement et en ordre principal conformément à l'article 1er ou à ses arrêts d'exécution durant plus de 15 années civiles, la pension est calculée pour l'ensemble de ces années sur la base du revenu moyen des 15 dernières années, même non consécutives, ou des 15 derniers exercices définitivement taxés s'il en existe 15 au moins, même non consécutifs, au cours desquels un revenu réel, fictif ou forfaitaire est attribué conformément, aux articles 3 et 4.

§ 3. — La carrière ne peut comprendre un nombre d'années supérieur à 45 pour l'homme et à 40 pour la femme.

Art. 12.

Hormis les exceptions déterminées par le Roi, le montant de la pension de retraite est fixé en prenant en considération le nombre d'années, 45 ou 40 selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme, diminué du nombre de celles à raison desquelles il est admis à bénéficier d'une pension ou de tout autre avantage tenant lieu de pension, en vertu d'un des régimes de retraite ou de survie visés à l'article 2 ou du régime de pension des employés coloniaux.

Sont notamment compris dans les régimes de pensions susvisés les travailleurs soumis au lois relatives à la pension des ouvriers, des employés, des ouvriers mineurs, des marins naviguant sous pavillon belge ou à tout régime de pension établi par ou en vertu d'une loi, par un règlement provincial ou par la Société nationale des Chemins de fer belges.

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux pensions inconditionnelles prévues par l'article 5, § 3, de la présente loi.

Art. 13.

Les pensions de réparation, les rentes de chevron de front et de captivité ainsi que les rentes attachées à un ordre national, ne portent en aucune circonstance préjudice à l'octroi ou au paiement de la pension de retraite, de la pension de survie ou de l'indemnité d'adaptation prévues par la présente loi.

Art. 14.

Le Roi détermine :

1° ce qu'il faut entendre par « occupation habituelle » et « occupation en ordre principal »;

2° la manière dont est administrée la preuve d'une occupation donnant ouverture au droit à la pension de retraite;

recht geven op het pensioen overeenkomstig het bepaalde in de eerste paragraaf van dit artikel, wordt in aanmerking genomen naar rata van :

a) ten minste 60 % voor alle zelfstandigen, gehuwd of ongehuwd;

b) 75 % voor de zelfstandigen wier echtgenote iedere beroepsbezigheid, uitgenomen gelegenheidswerk, heeft stopgezet en geen rust- of overlevingspensioen noch enig daarvoor in de plaats komend voordeel ontvangt, noch een der vergoedingen en uitkeringen die in artikel 5 zijn bedoeld.

Indien een zelfstandige op de in artikel 14, 2°, voorgeschreven manier bewijst dat hij gewoonlijk en in hoofdzaak overeenkomstig het bepaalde in het eerste artikel en in de besluiten tot uitvoering hiervan werkzaam is geweest gedurende meer dan 15 kalenderjaren, wordt het pensioen, in afwijking van wat in het eerste lid is bepaald, voor al deze jaren samen berekend op de basis van het gemiddelde inkomen der laatste 15 jaren, zelfs indien deze niet op elkaar volgen, of van de laatste definitief belaste dienstjaren indien er ten minste 15 zijn, ook al volgen ze niet op elkaar, tijdens welke een reëel, fictief of forfaitair inkomen is toegekend overeenkomstig de artikelen 3 en 4.

§ 3. — De in aanmerking te nemen loopbaan mag niet meer dan 45 jaren omvatten voor de man, en niet meer dan 40 voor de vrouw.

Art. 12.

Behalve in de door de Koning bepaalde uitzonderingsgevallen, wordt het bedrag van het rustpensioen bepaald met inachtneming van het aantal jaren, — 45 of 40, naar gelang het een man of een vrouw betreft, — min de jaren waarvoor de belanghebbende recht heeft op een pensioen of enig ander voordeel dat daarvoor in de plaats komt, krachtens een der in artikel 2 bedoelde regelingen inzake rust- of overlevingspensioenen of krachtens de pensioenregeling voor koloniale bedienden.

Vallen met name onder de hierboven bedoelde pensioenregelingen, de wetten op het arbeiderspensioen, het bediendenpensioen, het mijnwerkerspensioen, het pensioen van de onder Belgische vlag varende zeelieden, en verder alle pensioenregelingen ingesteld door of krachtens een wet, door een provinciale verordening of door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

Het bepaalde in dit artikel geldt niet voor de onvoorwaardelijke pensioenen, waarin bij artikel 5, § 3, van deze wet is voorzien.

Art. 13.

De vergoedingspensioenen, frontstreeprenten, gevangenschapsrenten en renten verbonden aan een nationale orde doen geen afbreuk aan de toekenning of de uitkering van het rustpensioen, het overlevingspensioen of de aanpassingsvergoeding waarin bij deze wet is voorzien.

Art. 14.

De Koning bepaalt :

1° wat dient te worden verstaan onder « gewone bezigheid » en « hoofdbezigheid »;

2° hoe het bewijs kan worden geleverd dat men een bezigheid heeft uitgeoefend die recht geeft op het rustpensioen;

3° les conditions dans lesquelles il doit être tenu compte :

a) pour l'ouverture des droits à la pension de retraite des travailleurs indépendants se trouvant dans les cas visés à l'article 6, alinéa 1er, 1°, des années au cours desquelles ceux-ci ont été soumis à un régime d'assurance en vue de la vieillesse d'un pays limitrophe;

b) des pensions accordées par un régime d'assurance en vue de la vieillesse en vigueur dans un pays limitrophe, soit au travailleur indépendant lui-même, soit à son conjoint;

4° les personnes pour lesquelles il peut être tenu compte, pour la fixation de la pension, d'un revenu forfaitaire plus favorable que le revenu réel et le montant de ce revenu forfaitaire ou les règles en application desquelles il peut être établi.

Art. 15.

Le Roi prend, s'il y a lieu, les mesures propres à la mise en concordance des différents régimes de pension applicables aux assurés ayant exercé des professions en raison desquelles ils ont été assujettis ou assujettissables à différents régimes de pension et au régime de pension établi par la présente loi.

Le Roi prend également les mesures propres à la mise en concordance des différents régimes applicables aux veuves des assurés visés à l'alinéa 1er.

Des prestations en cas de décès du travailleur.

a) De la pension de survie.

Art. 16.

La pension de survie prend cours le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel le mari est décédé si la demande est introduite dans les six mois à dater de ce décès. Dans les autres cas, elle prend cours au plus tôt, le premier jour du mois qui suit cette demande.

Elle prend toutefois cours, au plus tôt le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel la veuve atteint l'âge de 45 ans, à moins qu'elle ne justifie d'une incapacité permanente de 66 % au moins ou qu'elle n'élève un enfant pour lequel elle perçoit des allocations familiales. Le Roi détermine la manière dont ces conditions sont prouvées.

Art. 17.

§ 1. — Lorsque le mari décédé bénéficiait d'une pension de retraite accordée sur base de la présente loi, la veuve obtient une pension de survie annuelle égale au deux tiers de la pension de retraite annuelle allouée ou allouable au défunt sur base du pourcentage des revenus fixés aux articles 10, § 2, alinéa 2, b ou 11, § 2, alinéa 1, b.

§ 2. — La pension de survie est calculée de la manière prévue au § 1er lorsque le mari avait 65 ans au moins au moment de son décès.

§ 3. — Lorsque le mari est décédé avant l'âge de 65 ans, le montant annuel de la pension de survie est égal à 50 % de la moyenne des revenus réels, fictifs ou forfaitaires attribuables au défunt conformément aux articles 3 et 4 pendant les 15 dernières années civiles précédant celle du décès ou

3° onder welke voorwaarden er rekening dient te worden gehouden :

a) met de jaren tijdens welke de zelfstandigen aangesloten waren bij een ouderdomsverzekeringsregeling in een naburig land, indien het zelfstandigen betreft die in een van de bij artikel 6, 1ste lid, 1°, beoogde gevallen verkeren;

b) met de pensioenen, door een in een naburig land geldende ouderdomsverzekeringsregeling toegekend, hetzij aan de zelfstandige zelf, hetzij aan zijn echtgenoot;

4° ten aanzien van welke personen er, voor de vaststelling van het pensioen, rekening dient te worden gehouden met een forfaitair inkomen dat hoger ligt dan het reële inkomen, en op welk bedrag of volgens welke regelen dit forfaitair inkomen kan worden bepaald.

Art. 15.

De Koning neemt, zo nodig, de geschikte maatregelen om overeenstemming te brengen in de diverse pensioenregelingen die van toepassing zijn op de verzekerden welke verschillende beroepen hebben uitgeoefend, op grond waarvan zij waren aangesloten of konden aansluiten bij verschillende pensioenregelingen en ook bij de door deze wet ingestelde pensioenregeling.

De Koning neemt eveneens de gepaste maatregelen om overeenstemming te brengen in de diverse regelingen die van toepassing zijn op de weduwen van de in het eerste lid bedoelde verzekerden.

Uitkeringen bij overlijden van de arbeider.

a) Overlevingspensioen.

Art. 16.

Het overlevingspensioen gaat in op de eerste dag van de maand die volgt op die tijdens welke de man is overleden, op voorwaarde dat de aanvraag binnen zes maanden na dit overlijden is ingediend. Zo niet gaat het pensioen ten vroegste in op de eerste dag van de maand die volgt op de indiening van die aanvraag.

Het gaat evenwel ten vroegste in op de eerste dag van de maand die volgt op de maand tijdens welke de weduwe 45 jaar wordt, tenzij zij het bewijs levert van een blijvende ongeschiktheid van 66 % of dat zij een kind ten laste heeft waarvoor zij kinderbijslag ontvangt. De Koning bepaalt hoe deze voorwaarden bewezen worden.

Art. 17.

§ 1. — Indien de overleden echtgenoot een op grond van deze wet verleend rustpensioen genoot, krijgt de weduwe een jaarlijks overlevingspensioen, gelijk aan twee derden van het jaarlijks rustpensioen dat aan de overledene was of kon worden toegekend op basis van het percentage van de inkomsten als bepaald in de artikelen 10, § 2, tweede lid, b, of 11, § 2, eerste lid, b.

§ 2. — Wanneer de echtgenoot bij zijn overlijden ten minste 65 jaar oud was, wordt het overlevingspensioen berekend op de wijze als bepaald in § 1.

§ 3. — Is de echtgenoot vóór de leeftijd van 65 jaar overleden, dan is het jaarlijks bedrag van het overlevingspensioen gelijk aan 50 % van het gemiddelde der werkelijke, fictieve of forfaitaire inkomsten welke overeenkomstig de artikelen 3 en 4 aan de overledene kunnen worden

pendant les 15 derniers exercices définitivement taxés s'il en existe 15 au moins.

S'il ne peut se compter 15 années civiles entre le 1er janvier de l'année au cours de laquelle le mari a atteint son 20e anniversaire et celle au cours de laquelle il est décédé exclue, la moyenne des revenus visés à l'alinéa précédent se calcule sur toutes les années civiles comprises dans la période ci-avant définie.

Toutefois, si la veuve ne peut établir que le défunt a exercé, habituellement et en ordre principal, durant toute la période envisagée aux deux alinéas précédents, une occupation visée à l'article 1er ou à ses arrêtés d'exécution et compte tenu des périodes d'inactivité assimilées à des périodes d'activité, le montant annuel de la pension de survie est fixé à 50 % de la moyenne des revenus attribuables à l'ensemble des années pour lesquelles l'occupation est prouvée, mais est réduit proportionnellement au nombre d'années civiles jugées admissibles par rapport au nombre d'années civiles comprises dans la période de référence définie aux précédents alinéas.

Art. 18.

La pension de survie n'est octroyée que si l'intéressé est l'épouse du travailleur indépendant décédé, depuis un an au moins au moment du décès.

Cette condition n'est pas requise lorsqu'un enfant est né de cette union.

Art. 19.

La jouissance de la pension de survie est suspendue :

- 1° lorsque la veuve se remarie;
- 2° lorsque n'étant pas âgée de 45 ans, elle ne justifie plus de la condition qui a permis l'octroi anticipé de la pension de survie.

Art. 20.

Sauf dans les limites déterminées par le Roi, la pension de survie ne peut être cumulée avec une autre pension de survie ou avec tout autre avantage tenant lieu de pension de survie, accordé en vertu d'un régime de retraite ou de survie, et, notamment, à l'un des régimes de pension visés aux articles 2 et 12 ou encore d'une législation étrangère.

Elle ne peut être cumulée avec une pension de retraite ou tout autre avantage tenant lieu de pension de retraite que jusqu'à concurrence du montant de la pension de retraite que la veuve aurait obtenue selon le régime le plus favorable si, justifiant d'une carrière complète, sa pension avait été calculée sur base d'un revenu égal à la moyenne de ses revenus, telle qu'elle est définie par le régime en cause.

La veuve qui a été unie par des mariages successifs à des travailleurs indépendants appelés à bénéficier de la présente loi, ne peut obtenir que la plus élevée des pensions de veuve auxquelles elle aurait droit.

La veuve qui a été unie par des mariages successifs à un travailleur indépendant appelé à bénéficier de la présente loi et à un travailleur soumis à un autre régime de retraite ou de survie, et notamment, à l'un des régimes visés aux articles 2 et 12, ne peut obtenir la pension de survie prévue par la présente loi que si elle renonce à la pension de veuve ou à tout autre avantage tenant lieu de pension de veuve qui lui serait accordé en vertu de l'un des régimes de pensions susvisés.

toegekend tijdens de laatste 15 kalenderjaren vóór het jaar van het overlijden of tijdens de laatste 15 definitief belaste dienstjaren, zo er ten minste 15 zijn.

Kunnen geen 15 kalenderjaren worden geteld tussen de 1ste januari van het jaar waarin de echtgenoot 20 jaar is geworden en het jaar waarin hij is overleden, dit laatste niet inbegrepen, dan wordt het gemiddelde van de in vorig lid bedoelde inkomsten berekend over al de kalenderjaren welke in bedoelde periode zijn begrepen.

Kan de weduwe echter niet bewijzen dat de overledene tijdens de ganse in de vorige twee leden bedoelde periode gewoonlijk en hoofdzakelijk een bezigheid heeft uitgeoefend als bedoeld in artikel 1 of de uitvoeringsbesluiten daarvan, met inachtneming van de met perioden van activiteit gelijkgestelde perioden van inactiviteit, dan wordt het jaarlijks bedrag van het overlevingspensioen vastgesteld op 50 % van het gemiddelde der inkomsten welke kunnen worden toegekend voor al de jaren waarvoor de tewerkstelling is bewezen, doch wordt het verminderd in verhouding tot het aantal kalenderjaren die geacht worden in aanmerking te kunnen komen ten opzichte van het aantal kalenderjaren dat begrepen is in de bij de vorige leden bepaalde referentieperiode.

Art. 18.

Het overlevingspensioen wordt aan de weduwe van een zelfstandige slechts toegekend, zo zij bij het overlijden ten minste een jaar met hem gehuwd was.

Deze eis wordt niet gesteld, indien uit dit huwelijk een kind geboren is.

Art. 19.

Het genot van het overlevingspensioen wordt geschorst :

- 1° wanneer de weduwe hertrouwt;
- 2° wanneer zij, minder dan 45 jaar oud zijnde, niet meer voldoet aan de voorwaarde ingevolge welke het overlevingspensioen vervroegd werd toegekend.

Art. 20.

Behalve binnen de door de Koning bepaalde grenzen, mag het overlevingspensioen niet worden samengevoegd met een ander overlevingspensioen of met enig ander als overlevingspensioen geldend voordeel, toegekend krachtens een regeling inzake rust- of overlevingspensioen en met name krachtens een der in de artikelen 2 en 12 bedoelde regelingen of nog krachtens een buitenlandse wetgeving.

Het mag niet worden samengevoegd met een rustpensioen of met enig ander als rustpensioen geldend voordeel, tenzij tot beloop van het rustpensioen dat de weduwe zou ontvangen hebben volgens de gunstigste regeling, indien, bij bewijs van een volledige loopbaan, haar pensioen berekend was op basis van een inkomen gelijk aan het gemiddelde van haar inkomen, zoals dit gemiddelde is bepaald bij de betrokken regeling.

De weduwe die achtereenvolgens gehuwd is geweest met zelfstandigen die onder toepassing van deze wet zouden gevallen zijn, kan slechts het hoogste der weduwnpensioenen verkrijgen, waarop zij recht zou hebben.

De weduwe die achtereenvolgens gehuwd is geweest met een zelfstandige die onder toepassing van deze wet zou gevallen zijn en met een werknemer die onderworpen was aan een andere regeling inzake rust- of overlevingspensioen, en met name aan een der in de artikelen 2 en 12 bedoelde regelingen, kan het bij deze wet bedoelde overlevingspensioen niet verkrijgen tenzij zij afziet van het weduwnpensioen of van elk ander als weduwnpensioen geldend voordeel dat haar toegekend zou zijn krachtens een der bovenbedoelde pensioenregelingen.

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux pensions inconditionnelles prévues par l'article 5, § 3, de la présente loi.

b) *de l'indemnité d'adaptation.*

Art. 21.

La veuve qui au décès de son mari ne peut bénéficier de la pension de survie, reçoit, dans les conditions fixées par le Roi, une indemnité d'adaptation qui n'est due qu'une fois et dont le montant est égal à une annuité de la pension de survie.

La veuve pour laquelle la jouissance de la pension de survie est suspendue par application de l'article 19 et qui en bénéficiait depuis dix mois au moins, reçoit dans les mêmes conditions, une indemnité d'adaptation dont le montant est égal à deux annuités de la dite pension.

En cas de paiement d'une indemnité d'adaptation le paiement de la pension de survie ne peut prendre cours ou reprendre cours qu'à l'expiration de la période couverte par l'indemnité d'adaptation.

La pension de retraite accordée au cours de la période couverte par une indemnité d'adaptation est le cas échéant réduite, pour la période envisagée, conformément aux dispositions de l'article 20, alinéa 2.

Les demandes d'indemnité d'adaptation doivent être introduites dans un délai de six mois à dater du jour où l'événement donnant lieu à l'octroi de cette indemnité s'est produit. Le Roi fixe le mode d'introduction de ces demandes.

Financement, Administration, Sanctions, Contentieux.

Art. 22.

Les dépenses résultant de l'application de la présente loi sont couvertes par :

1° une subvention annuelle que l'Etat verse au Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants et qui est fixée à 1 milliard de francs pour 1960; cette somme est augmentée de 25 millions par an pendant 15 ans à partir de 1961; la subvention fluctue suivant les règles établies à l'article 8, § 2, et à ses arrêtés d'exécution; à partir de 1962 elle ne pourra être inférieure à 35 % des cotisations versées par les travailleurs indépendants pour le dernier exercice fiscal définitivement taxé;

2° une cotisation individuelle et annuelle des travailleurs indépendants fixée à 5,5 % des revenus passibles de la taxe professionnelle et ce, même si ces revenus sont égaux ou inférieurs au minimum fiscal exonéré; toutefois, aucune cotisation n'est due sur la partie de ces revenus dépassant 120.000 francs;

3° une cotisation de solidarité des travailleurs indépendants fixée annuellement à 2 % de la partie des revenus passibles de la taxe professionnelle dépassant 120.000 fr.;

4° les cotisations éventuellement dues par les travailleurs dispensés de la condition d'occupation en Belgique;

5° les allocations payées par l'Etat au Fonds national des Pensions pour Travailleurs Indépendants, prévues aux articles 30 et 31.

Art. 23.

L'administration des contributions directes perçoit en même temps, de la même manière et suivant les mêmes règles, l'impôt sur les revenus passibles de la taxe profes-

De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk op de bij artikel 5, § 3, van deze wet bedoelde onvoorwaardelijke pensioenen.

b) *Aanpassingsvergoeding.*

Art. 21.

De weduwe die, bij het overlijden van haar man, geen aanspraak heeft op het overlevingspensioen, ontvangt, onder de voorwaarden bepaald door de Koning, een aanpassingsvergoeding die slechts éénmaal wordt toegekend en gelijk is aan één jaarbedrag van het overlevingspensioen.

De weduwe voor wie het genot van het overlevingspensioen bij toepassing van artikel 19 geschorst is en die sedert ten minste 10 maanden dat pensioen ontving, krijgt onder dezelfde voorwaarden een aanpassingsvergoeding waarvan het bedrag gelijk is aan twee jaarbedragen van gezegd pensioen.

In geval van uitkering van een aanpassingsvergoeding kan de betaling van het overlevingspensioen pas ingaan of opnieuw ingaan na het verstrijken van de periode waarover de aanpassingsvergoeding loopt.

Het rustpensioen, toegekend tijdens de periode waarover een aanpassingsvergoeding loopt, wordt eventueel voor bedoelde periode verminderd overeenkomstig het bepaalde in artikel 20, tweede lid.

De aanvragen voor een aanpassingsvergoeding moeten worden ingediend binnen een termijn van zes maanden na de dag waarop de gebeurtenis, die tot de toekenning van deze vergoeding aanleiding gaf, plaats greep. De Koning bepaalt de wijze van indiening van deze aanvragen.

Financiering, administratie, strafmaatregelen, geschillen.

Art. 22.

De uitgaven die voortvloeien uit de toepassing van deze wet worden gedekt door :

1° een jaarlijkse toelage die de Staat aan het Nationaal Pensioenfonds voor zelfstandigen afdraagt en die voor 1960 op 1 miljard wordt vastgesteld; dit bedrag wordt gedurende 15 jaar, te rekenen van 1961, met 25 miljoen per jaar verhoogd; de toelage schommelt volgens de in artikel 8, § 2, en de uitvoeringsbesluiten daarvan bepaalde regelen; van 1962 af mag zij niet minder bedragen dan 35 % der bijdragen, door de zelfstandige voor het laatste definitief belaste belastingjaar gestort;

2° een jaarlijkse individuele bijdrage van de zelfstandigen, vastgesteld op 5,5 % van de aan bedrijfsbelasting onderworpen inkomsten, zelfs al zijn die inkomsten gelijk aan of lager dan het fiscaal vrijgestelde minimum; er is evenwel geen bijdrage verschuldigd op het gedeelte van die inkomsten boven 120.000 frank;

3° een solidariteitsbijdrage van de zelfstandigen, jaarlijks vastgesteld op 2 % van het gedeelte der aan bedrijfsbelasting onderworpen inkomsten boven 120.000 frank;

4° de bijdragen die eventueel verschuldigd zijn door de arbeiders die zijn ontslagen van de voorwaarde van tewerkstelling in België;

5° de in de artikelen 30 en 31 bedoelde toelagen, door de Staat uitgekeerd aan het Nationaal Pensioenfonds voor zelfstandigen.

Art. 23.

Het bestuur der directe belastingen in terzelfder tijd, op dezelfde wijze en volgens dezelfde regelen de belasting op de aan bedrijfsbelasting onderworpen inkomsten en de

sionnelle et les cotisations prévues à l'article 22, 2° et 3° de la présente loi. Celles-ci sont assimilées à la taxe professionnelle pour le recouvrement et prennent rang immédiatement après la dite taxe professionnelle dans l'ordre des créances privilégiées.

La réduction en cas de paiement anticipatif de la taxe professionnelle prévue par la loi du 8 mars 1951 n'est pas applicable aux cotisations prévues à l'article 22, 2° et 3° de la présente loi.

L'extrait de rôle transmis au travailleur indépendant doit reproduire séparément le montant des cotisations prévues à l'article 23, 2° et 3° de la présente loi.

L'administration des contributions directes transmet à l'organisme choisi pour la tenue du compte individuel une fiche conforme au modèle officiel mentionnant :

1° le montant des revenus passibles de la taxe professionnelle;

2° le montant de la cotisation due en vertu de l'article 22, 2°;

3° le montant de la cotisation éventuellement due en vertu de l'article 22, 3°;

4° la raison éventuellement connue de l'absence de déclaration de revenus passibles de la taxe professionnelle.

L'assuré avise l'administration des contributions du choix de l'organisme qu'il charge de la tenue de son compte individuel lorsqu'il souscrit sa déclaration fiscale. Toutefois, l'assuré qui a choisi son organisme pour une année déterminée est censé maintenir ce choix jusqu'à désignation nouvelle de sa part.

La première cotisation est due sur les revenus professionnels afférents à l'année 1957 ou à l'exercice annuel 1957-1958.

Le Roi prend toutes mesures utiles à l'exécution du présent article.

Art. 24.

Le produit des cotisations prévues à l'article 22, 2° et 3° est versé au Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants suivant les modalités fixées par le Roi.

Art. 25.

§ 1. — Il est institué auprès du Ministère des Classes moyennes un établissement public jouissant de la personnalité civile dénommé « Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants ».

Le Fonds de Solidarité et de Garantie institué par l'article 13 de la loi du 30 juin 1956 relative à la pension de vieillesse des travailleurs indépendants cesse d'exister à la date d'entrée en vigueur de la présente loi.

Le Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants succède aux droits et obligations et recueille l'actif et le passif du dit Fonds.

Le Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants reprend à la même date les droits et obligations, l'actif et le passif de la Caisse Nationale des Pensions de Retraite et de Survie, en ce qui concerne les pensions des travailleurs indépendants. Le Roi arrête les modalités de cette reprise.

Les agents définitifs ou stagiaires du Fonds de Solidarité et de Garantie sont transférés au Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants. Ils sont, de droit, agents définitifs de cet organisme.

bijdragen welke bedoeld zijn in artikel 22, 2° en 3°, van deze wet. Deze bijdragen worden voor de invordering gelijkgesteld met de bedrijfsbelasting en volgen in de rangorde van de bevoorrechte schuldvorderingen onmiddellijk na genoemde bedrijfsbelasting.

De bij de wet van 8 maart 1951 bedoelde vermindering in geval van vervroegde betaling van de bedrijfsbelasting is niet van toepassing op de bijdragen welke bedoeld zijn in artikel 22, 2° en 3°, van deze wet.

In het kohieruittreksel, dat aan de zelfstandige wordt toegezonden, moet het bedrag van de in artikel 23, 2° en 3°, van deze wet bedoelde bijdragen afzonderlijk worden opgegeven.

Het bestuur der directe belastingen bezorgt aan het organisme, dat voor het bijhouden van de individuele rekening is gekozen, een met het officieel model overeenstemmende fiche met opgave van :

1° het bedrag der aan de bedrijfsbelasting onderworpen inkomsten;

2° het bedrag van de krachtens artikel 22, 2°, verschuldigde bijdrage;

3° het bedrag van de bijdrage, eventueel verschuldigd krachtens artikel 22, 3°;

4° de eventueel bekende reden van het niet aangeven van aan de bedrijfsbelasting onderworpen inkomsten.

De verzekerde geeft het Bestuur der belastingen, wanneer hij zijn belastingaangifte ondertekent, kennis van de keuze van het organisme dat hij met het bijhouden van zijn individuele rekening belast. Heeft de verzekerde echter zijn organisme voor een bepaald jaar gekozen, dan wordt hij geacht bij die keuze te blijven tot hij een nieuw organisme aanwijst.

De eerste bijdrage is verschuldigd op het bedrijfsinkomen voor het jaar 1957 of voor het dienstjaar 1957-1958.

De Koning treft alle dienstige maatregelen voor de uitvoering van dit artikel.

Art. 24.

De opbrengst van de in artikel 22, 2° en 3°, bedoelde bijdragen wordt in het Nationaal Pensioenfonds voor zelfstandigen gestort volgens door de Koning bepaalde modaliteiten.

Art. 25.

§ 1. — Bij het Ministerie van Middenstand wordt onder de benaming « Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen » een publiekrechtelijke inrichting met rechtspersoonlijkheid ingesteld.

Het Solidariteits- en Waarborgfonds, ingesteld bij artikel 13 van de wet van 30 juni 1956 betreffende het ouderdomspensioen der zelfstandigen, houdt op te bestaan op de datum van inwerkingtreding van deze wet.

Het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen treedt in de plaats van de rechten en verplichtingen van genoemd Fonds en neemt er de activa en passiva van over.

Op dezelfde datum neemt het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen de rechten en verplichtingen en de activa en passiva van de Nationale Kas voor rust- en overlevingspensioenen over, wat de pensioenen der zelfstandige arbeiders betreft. De Koning bepaalt de modaliteiten van die overname.

De vastbenoemde en stagedoende personeelsleden van het Solidariteits- en Waarborgfonds worden overgeplaatst naar het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen. Zij zijn van rechtswege vastbenoemde personeelsleden van dit organisme.

§ 2. — Il est institué auprès du Ministère des Classes Moyennes un Conseil supérieur des pensions pour travailleurs indépendants.

Le Conseil est composé de douze membres, à savoir :

- 1° Du président, nommé par le Roi, sur proposition du Ministre des Classes moyennes;
- 2° De quatre membres nommés parmi les candidats présentés sur des listes doubles par les organisations de travailleurs indépendants répondant aux conditions fixées par le Roi pour être réputées les plus représentatives.

Ces quatre membres sont répartis comme suit :

- a) Un représentant de l'agriculture;
- b) Deux représentants de l'artisanat, de l'industrie et du commerce;
- c) Un représentant des professions libérales;

3° D'un membre choisi parmi les personnalités dirigeantes de la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite; d'un membre choisi parmi les personnalités dirigeantes des Caisses professionnelles ou interprofessionnelles chargées de la tenue du compte individuel en vertu de l'article 32; d'un membre choisi parmi les membres agrégés de l'Association royale des Actuaire belges.

Les trois membres visés ci-dessus n'auront que voix consultative;

4° De deux membres délégués par le Ministre des Classes Moyennes;

5° D'un membre délégué par le Ministre des Finances et

6° D'un membre délégué par le Ministre de l'Agriculture.

Les membres du Conseil sont nommés par le Roi, sur proposition du Ministre des Classes Moyennes, pour un terme de six ans; leur mandat est renouvelable. En cas de décès, de démission ou de révocation d'un membre, le nouveau membre achève le mandat de celui qu'il remplace.

Le Conseil a pour mission de donner son avis sur :

- 1° L'agrément et la révocation des caisses professionnelles ou interprofessionnelles mentionnées à l'article 32;
- 2° Le montant des frais d'administration et de fonctionnement des organismes agréés en application de l'article 32;
- 3° La gestion des fonds par le Fonds National des Pensions pour travailleurs indépendants;
- 4° Les problèmes de financement relatifs à l'application de la présente loi et notamment sur la nécessité éventuelle de contracter des emprunts;
- 5° Toutes les questions d'ordre général relatives à l'exécution de la présente loi qui lui sont soumises par le Ministre des Classes Moyennes.

Le Roi peut étendre la compétence du Conseil, il en règle l'organisation et le fonctionnement.

Art. 26.

§ 1. — A l'exception des frais d'administration et de fonctionnement des organismes agréés en application de l'article 32 pour la tenue du compte individuel prévu à l'article 3, les fonds destinés au financement des prestations sont gérés par le Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants.

§ 2. — Bij het Ministerie van Middenstand wordt een Hoge Raad voor de Pensioenen der Zelfstandigen opgericht.

De Raad is samengesteld uit twaalf leden, namelijk :

- 1° De Voorzitter, op voorstel van de Minister van Middenstand, benoemd door de Koning;
- 2° Vier leden benoemd onder de kandidaten op dubbel lijsten voorgedragen door de organisaties van zelfstandigen, die aan de door de Koning gestelde voorwaarden beantwoorden om als representatief te worden aangemerkt.

Deze vier leden worden als volgt ingedeeld :

- a) Een vertegenwoordiger van de landbouw;
- b) Twee vertegenwoordigers van het ambachtswesen, de handel en de nijverheid;
- c) Een vertegenwoordiger der vrije beroepen;

3° Een lid, gekozen onder de leidende personen van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas; een lid, gekozen onder de leidende personen van de professionele of interprofessionele kassen die krachtens artikel 32 belast zijn met het bijhouden van de individuele rekening; een lid gekozen onder de geaggregeerde leden van de Koninklijke Vereniging der Belgische Actuarissen.

De drie laatstgenoemde leden hebben slechts raadgevende stem;

4° Twee leden, door de Minister van Middenstand afgevaardigd;

5° Een lid, door de Minister van Financiën afgevaardigd, en

6° Een lid, door de Minister van Landbouw afgevaardigd.

De leden van de Raad worden door de Koning op de voordracht van de Minister van Middenstand voor een termijn van zes jaar benoemd; hun mandaat kan worden vernieuwd. Bij overlijden, ontslag of ontzetting van een lid, voltooit het nieuwe lid het mandaat van diegene die hij vervangt.

De Hoge Raad heeft tot taak advies te geven over :

- 1° Het toestaan en het intrekken van de erkenning van de in artikel 32 vermelde professionele of interprofessionele kassen;
- 2° Het bedrag van de kosten van beheer en werking van de bij toepassing van artikel 32 erkende organismen;
- 3° Het beheer van de gelden door het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen;
- 4° De financieringsproblemen in verband met de toepassing van deze wet, in het bijzonder de eventuele noodzakelijkheid van het aangaan van leningen;
- 5° Alle vragen van algemene aard, betreffende de uitvoering van deze wet, welke de Minister van Middenstand hem voorlegt.

De Koning kan de bevoegdheid van de Raad uitbreiden; hij regelt zijn inrichting en werkwijze.

Art. 26.

§ 1. — Met uitzondering van de kosten van beheer en werking van de organismen, die bij toepassing van artikel 32 zijn erkend voor het bijhouden van de in artikel 3 bedoelde individuele rekening, worden de voor de financiering van de uitkeringen bestemde gelden beheerd door het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen.

Le Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants effectue le paiement des prestations de la manière prescrite par le Roi à l'intervention de la Caisse Nationale des Pensions de Retraite et de Survie.

La gestion des fonds par le Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants fait l'objet d'un rapport annuel du Ministre des Classes Moyennes aux Chambres législatives.

§ 2. — Le Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants exerce, outre les attributions définies au § 1, toutes celles qui lui sont confiées par le Roi pour l'exécution de la présente loi et relatives notamment à l'instruction des demandes et à la surveillance de l'application de la présente loi.

Les règles d'organisation et de fonctionnement du Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants sont fixées par le Roi, ainsi que celles relatives au placement de ses fonds disponibles et aux comptes qu'il lui incombe de tenir; le Roi détermine la manière dont sont supportés les frais d'administration et de fonctionnement du Fonds National.

Pour l'accomplissement des missions de surveillance et d'instruction confiées au Fonds National, les agents du dit Fonds, habilités à ces fins, ont la libre entrée de tous les locaux et lieux de travail généralement quelconques autres que ceux servant à l'habitation. Les travailleurs indépendants, les sociétés, les institutions et les administrations sont tenus de leur fournir les renseignements et les documents nécessaires à l'exécution des missions susvisées.

§ 3. — Le Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants est soumis aux règles fixées par la loi du 11 mars 1954 relative au contrôle de certains établissements d'intérêt public en ce qui concerne les établissements visés à l'article 1er, littéra B de la dite loi.

§ 4. — Les agents du Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants sont tenus au secret imposé par l'article 76 des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus.

Art. 27.

La gestion journalière du Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants est confiée à un administrateur général assisté d'un administrateur général adjoint, sous le contrôle du Ministre ayant les Classes Moyennes dans ses attributions.

L'administrateur général exécute toutes les décisions du Ministre ayant les Classes Moyennes dans ses attributions et représente le Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants dans tous les actes judiciaires et extra-judiciaires.

Il peut toutefois déléguer, sous sa responsabilité, une part de ses pouvoirs aux fonctionnaires qu'il mandate à cette fin.

L'administrateur général est membre de droit et secrétaire du Conseil supérieur des pensions pour travailleurs indépendants.

L'administrateur général est chargé de la constitution des dossiers soumis au Conseil supérieur des pensions pour travailleurs indépendants.

En cas d'empêchement de l'administrateur général, le secrétariat est assuré par l'administrateur général adjoint.

En cas d'empêchement des deux, le secrétariat est assuré par un membre du personnel désigné par l'administrateur général.

L'administrateur général et l'administrateur général adjoint sont nommés par le Roi qui fixe leur traitement.

Het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen verricht de betaling der uitkeringen op de door de Koning voorgeschreven wijze, door bemiddeling van de Nationale Kas voor rust- en overlevingspensioenen.

Over het beheer der gelden door het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen doet de Minister van Middenstand jaarlijks verslag aan de Wetgevende Kamers.

§ 2. — Het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen volbrengt, benevens de opdrachten omschreven in § 1, alle opdrachten welke het door de Koning worden toevertrouwd ter uitvoering van deze wet, met name in verband met het onderzoek van de aanvragen en het toezicht op de toepassing van deze wet.

De regelen voor de inrichting en de werking van het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen worden vastgesteld door de Koning, evenals die betreffende de belegging van zijn beschikbare gelden en de rekening die het dient te houden; de Koning bepaalt de wijze waarop de administratie- en werkingskosten van het Nationaal Pensioenfonds worden gedragen.

Voor de vervulling van de aan het Nationaal Fonds opgedragen taken van toezicht en onderzoek hebben de daartoe aangewezen leden van genoemd Fonds vrije toegang tot alle lokalen en werkplaatsen van welke aard ook, behalve de woonruimten. De zelfstandigen, de vennootschappen, instellingen en besturen dienen hun de inlichtingen en documenten te verstrekken die nodig zijn voor bedoelde taken.

§ 3. — Het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen is onderworpen aan de regelen bepaald bij de wet van 11 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, wat betreft de instellingen beoogd bij artikel 1, letter B, van genoemde wet.

§ 4. — De personeelsleden van het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen zijn gehouden tot de geheimhouding die is opgelegd bij artikel 76 van de gecoördineerde wetten betreffende de inkomstenbelastingen.

Art. 27.

Het dagelijks beheer van het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen wordt toevertrouwd aan een administrateur-generaal, bijgestaan door een adjunct-administrateur-generaal, onder toezicht van de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand behoort.

De administrateur-generaal voert al de beslissingen uit van de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand behoort en hij vertegenwoordigt het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen bij alle gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

Hij kan echter onder zijn verantwoordelijkheid een deel van zijn bevoegdheden opdragen aan de ambtenaren die hij daartoe machtigt.

De administrateur-generaal is van rechtswege lid en secretaris van de Hoge Raad der Pensioenen voor Zelfstandigen.

De administrateur-generaal is belast met het samenstellen van de dossiers die aan de Hoge Raad der pensioenen voor Zelfstandigen worden voorgelegd.

Is de administrateur-generaal verhinderd, dan wordt het secretariaat waargenomen door de adjunct-administrateur-generaal.

Zijn beiden verhinderd, dan wordt het secretariaat waargenomen door een door de administrateur-generaal aangewezen lid van het personeel.

De administrateur-generaal en de adjunct-administrateur-generaal worden benoemd door de Koning die hun wedde vaststelt.

Art. 28.

Les agents du Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants seront soumis de droit au statut administratif réglant la position statutaire des agents relevant des organismes parastataux dépendant du Ministère du Travail, du Ministère de la Prévoyance Sociale et du Ministère de la Santé Publique et de la Famille.

Ils bénéficient du statut de pension fixé par la loi du 28 avril 1958 relative à la pension des membres du personnel de certains organismes d'intérêt public et de leurs ayants droit.

Art. 29.

Le Ministre des Classes Moyennes et les fonctionnaires du Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants qu'il délègue statuent de la manière prescrite par le Roi sur les demandes introduites en vue de bénéficier des avantages prévus par la présente loi, ainsi que sur le maintien ou le retrait de ceux-ci, sous réserve des recours des intéressés devant la juridiction compétente; ils surveillent l'application de la loi.

Art. 30.

L'Etat verse au Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants une allocation annuelle de 150 millions jusqu'à apurement des charges, résultant :

1° de la reprise d'une part proportionnelle des emprunts contractés pour permettre le financement des lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré;

2° des emprunts contractés en vue du paiement des allocations gratuites et des compléments de rente prévus par la loi du 30 juin 1956 relative à la pension de vieillesse des travailleurs indépendants.

Le Roi fixera définitivement le montant de ces charges sur proposition des Ministres ayant les Classes Moyennes et la Prévoyance sociale dans leurs attributions.

Art. 31.

§ 1er. — Les réserves mathématiques constituées en application de la loi du 30 juin 1956 auprès de la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite et des Caisses Professionnelles ou Interprofessionnelles de Pension pour Travailleurs Indépendants, agréées en vertu de l'article 7 de la loi du 30 juin 1956 relative à la pension de vieillesse des travailleurs indépendants, sont versées au Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants.

Chaque année, la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite ainsi que les Caisses professionnelles ou interprofessionnelles de Pension pour travailleurs indépendants, agréées en vertu de l'article 7 de la loi du 30 juin 1956 relative à la pension de vieillesse des travailleurs indépendants, ont l'obligation de faire rapport détaillé au Ministre ayant les Classes Moyennes dans ses attributions sur l'incidence financière résultant, pour le paiement des rentes de vieillesse et de veuve, de l'abrogation de la dite loi du 30 juin 1956.

Après vérification, le Ministre ayant les Classes Moyennes dans ses attributions alloue aux dites Caisses une allocation compensatoire annuelle. Celle-ci sera déduite de l'allocation prévue à l'article 30.

A la date de la suppression de l'allocation prévue à l'article 30, les Chambres législatives seront saisies, sur proposition du Ministre ayant les Classes Moyennes dans ses

Art. 28.

De personeelsleden van het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen vallen van rechtswege onder de administratieve bepalingen tot regeling van de rechtstoestand der personeelsleden die ressorteren onder de parastatale organismen welke afhangen van het Ministerie van Arbeid, van het Ministerie van Sociale Voorzorg en van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

Zij genieten de pensioenregeling die vastgesteld is bij de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut, alsmede van hun rechthebbenden.

Art. 29.

De Minister van Middenstand en de door hem gemachtigde ambtenaren van het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen beslissen op de door de Koning voorgeschreven wijze over de aanvragen die worden ingediend om de bij deze wet bepaalde voordelen te genieten, evenals over het behoud of de intrekking van deze voordelen, onder voorbehoud van beroep van de belanghebbenden bij de bevoegde rechtsmacht; zij zien toe op de toepassing van de wet.

Art. 30.

De Staat draagt aan het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen een jaarlijkse toelage van 150 miljoen af, totdat de lasten zijn aangezuiverd die voortvloeien uit :

1° de overname van een evenredig deel der leningen welke zijn aangegaan om te voorzien in de financiering van de gecoördineerde wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood;

2° de leningen, aangegaan voor het dekken van de kosteloze uitkeringen en de rentetoeslagen welke zijn toegekend bij de wet van 30 juni 1956 betreffende het ouderdomspensioen der zelfstandigen.

De Koning zal het bedrag van die lasten definitief bepalen op de voordracht van de Ministers tot wier bevoegdheid de Middenstand en de Sociale Voorzorg behoren.

Art. 31.

§ 1. — De wiskundige reserves die bij toepassing van de wet van 30 juni 1956 werden aangelegd bij de algemene Spaar- en Lijfrentekas en bij de Professionele of Interprofessionele Pensioenkassen voor Zelfstandigen, erkend krachtens artikel 7 van de wet van 30 juni 1956 betreffende het ouderdomspensioen der zelfstandigen, worden in het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen gestort.

Ieder jaar zijn de Algemene Spaar- en Lijfrentekas alsmede de professionele of interprofessionele pensioenkassen voor zelfstandigen die erkend zijn krachtens artikel 7 van de wet van 30 juni 1956 betreffende het ouderdomspensioen der zelfstandigen, verplicht bij de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand behoort uitvoerig verslag uit te brengen over de financiële terugslag van de intrekking van voormelde wet van 30 juni 1956 op de uitbetaling van de ouderdoms- en weduwenrenten.

Na verificatie verleent de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand behoort aan voornoemde Kassen een jaarlijkse compensatievergoeding. Daarvan wordt in de artikel 30 bedoelde vergoeding afgetrokken.

Op de datum van afschaffing van de in artikel 30 bedoelde vergoeding wordt aan de Wetgevende Kamers, op voorstel van de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand

attributions, d'un projet de loi réglant le paiement des allocations compensatoires restant éventuellement dues.

§ 2. — Lorsque les années 1956 à 1959 incluses entrent en ligne de compte pour l'ouverture du droit à la pension de retraite ou de survie, la rente acquise en application des dispositions de l'article 3 de la loi du 30 juin 1956 est incorporée dans cette pension et le Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants est subrogé dans les droits du titulaire de la rente.

Dans les autres cas, la rente reste due aux bénéficiaires.

Art. 32.

La Caisse Générale d'Épargne et de Retraite ainsi que les Caisses Professionnelles ou Interprofessionnelles agréées en vertu de l'article 7 de la loi du 30 juin 1956, relative à la pension de vieillesse des travailleurs indépendants, sont autorisées, sous réserve d'agrément nouvelle en ce qui concerne les Caisses Professionnelles ou Interprofessionnelles, à tenir le compte individuel prévu à l'article 3 de la présente loi.

Le Roi fixe les conditions d'octroi et de retrait de l'agrément des Caisses Professionnelles ou Interprofessionnelles.

Pour l'exécution de la présente loi, les organismes visés au présent article sont soumis au Contrôle du Ministre ayant les Classes Moyennes dans ses attributions.

Les travailleurs indépendants choisissent librement l'organisme auquel ils désirent confier la tenue de leur compte individuel. En l'absence d'un choix, ils sont affiliés d'office à la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite.

Le Roi règle les conditions d'affiliation ou de changement d'organisme.

Art. 33.

En liaison avec les organismes visés à l'article précédent, le Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants tient un répertoire général des assurés auxquels il confère un numéro matricule. Ce numéro matricule sert uniformément aux divers organismes pour répertorier leurs affiliés.

Le numéro matricule comprend :

1° les deux derniers chiffres du millésime de l'année de naissance de l'assuré;

2° les deux chiffres correspondant au mois de naissance, un zéro précédant le chiffre des mois allant de janvier à septembre;

3° les deux chiffres correspondant au jour de naissance, un zéro précédant le chiffre des jours allant de un à neuf;

4° un numéro d'ordre composé de quatre chiffres maximum.

Art. 34.

L'organisme chargé du compte individuel ne peut donner connaissance des éléments en sa possession qu'à l'assuré, à son conjoint survivant éventuel et au Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants.

Tout manquement à cette règle de la part d'un organisme chargé de la tenue du compte individuel peut entraîner le retrait définitif de l'agrément.

La révocation peut sanctionner tout manquement à cette règle de la part d'un agent occupé dans un organisme chargé de la tenue du compte individuel. La révocation doit être prononcée en cas de récidive.

behoort, een wetsontwerp voorgelegd tot regeling van de uitbetaling van de eventueel nog verschuldigde compensatievergoedingen.

§ 2. — Wanneer de jaren 1956 tot en met 1959 in aanmerking komen voor de ingang van het recht op een rust- of overlevingspensioen, wordt de bij toepassing van de bepalingen van artikel 3 van de wet van 30 juni 1956 verworven rente in dit pensioen opgenomen en treedt het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen in de rechten van de rentetrekker.

In de andere gevallen blijft de rente verschuldigd aan de gerechtigden.

Art. 32.

De Algemene Spaar- en Lijfrentekas alsmede de Professionele of Interprofessionele Kassen, erkend overeenkomstig artikel 7 van de wet van 30 juni 1956 betreffende het ouderdomspensioen der zelfstandigen, zijn ertoe gemachtigd, behoudens nieuwe erkenning wat de Professionele of Interprofessionele kassen betreft, de in artikel 3 van deze wet bedoelde individuele rekening te voeren.

De Koning stelt de voorwaarden vast inzake toekenning en intrekking van de erkenning der Professionele of Interprofessionele Kassen.

Voor de toepassing van deze wet vallen de in dit artikel bedoelde instellingen onder het toezicht van de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand behoort.

Het staat de zelfstandigen vrij de instelling te kiezen waaraan zij het voeren van hun individuele rekening wensen toe te vertrouwen. Bij gebreke van deze keuze worden zij van ambtswege aangesloten bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas.

De Koning regelt de voorwaarden inzake toetreding tot of verandering van instelling.

Art. 33.

In overleg met de in het vorige artikel bedoelde instellingen houdt het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen een algemeen repertorium van de verzekerden, aan wie het een immatriculatienummer geeft. Dit immatriculatienummer dient voor al de diverse instellingen om hun leden in te schrijven.

Het immatriculatienummer omvat :

1° de laatste twee cijfers van het geboortjaar van de verzekerde;

2° de twee cijfers die overeenstemmen met de maand van de geboorte, met dien verstande dat een 0 voorafgaat aan het cijfer van de maanden januari tot september;

3° de twee cijfers die overeenstemmen met de dag van de geboorte, met dien verstande dat een 0 voorafgaat aan het cijfer van de dagen van 1 tot 9;

4° een volgnummer bestaande uit ten hoogste vier cijfers.

Art. 34.

De instelling die belast is met het bijhouden van de individuele rekening mag de gegevens waarover zij beschikt alleen mededelen aan de verzekerde, aan diens eventueel overlevende echtgenoot en aan het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen.

Wanneer deze regel niet wordt nageleefd door een instelling die met het bijhouden van de individuele rekening is belast kan de erkenning definitief worden ingetrokken.

Wanneer een personeelslid van een instelling die met het bijhouden van de individuele rekening is belast deze regeling niet in acht neemt kan hij worden ontslagen. Dit ontslag moet in geval van herhaling worden uitgesproken.

Art. 35.

Les dispositions de l'arrêté royal du 31 mai 1933 concernant les déclarations à faire en matière de subventions, indemnités et allocations de toute nature qui sont, en tout ou en partie, à charge de l'Etat sont applicables aux déclarations à faire en ce qui concerne les prestations prévues par la présente loi.

Art. 36.

§ 1er. — Tout bénéficiaire d'une pension qui continue à exercer ou reprend une activité professionnelle autre qu'un travail occasionnel sans en faire la déclaration préalable, sera suspendu du droit aux prestations de la présente loi pendant une période d'un mois à six mois, douze en cas de récidive, et ce, à dater du moment où les avantages lui sont accordés ou rendus.

Les sanctions prévues à l'alinéa précédent ne peuvent pas être prononcées lorsqu'il s'est écoulé un délai de deux années à compter du jour où l'infraction a été commise. Les sanctions prononcées ne peuvent plus être appliquées lorsqu'il s'est écoulé deux années à compter du jour où elles sont devenues définitives.

§ 2. — Quiconque aura sciemment usé de déclarations fausses ou incomplètes pour bénéficier de l'une des prestations prévues par la loi sera suspendu du droit aux prestations pendant une période de six à douze mois, vingt-quatre en cas de récidive.

Art. 37.

Le Roi institue des juridictions contentieuses chargées de juger les contestations qui ont pour objet des droits résultant de la présente loi et d'appliquer à la requête du Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants, les sanctions prévues à l'article 36.

Le Roi règle l'organisation et le fonctionnement de ces juridictions et détermine la procédure à suivre devant elles.

L'arrêté royal pris en exécution du présent article prévoit l'existence de juridictions de première instance et d'appel, la procédure contradictoire, la publicité des audiences, l'obligation pour les juridictions de motiver leurs décisions.

Les décisions rendues en dernier ressort par ces juridictions peuvent faire l'objet du recours en annulation prévu par l'article 9 de la loi du 23 décembre 1946 portant création d'un Conseil d'Etat. En cas d'annulation, la cause est renvoyée devant une juridiction du même degré ou, le cas échéant devant la même juridiction autrement composée. Cette juridiction se conforme à la décision du Conseil d'Etat sur les points de droit jugés par celui-ci.

Dispositions finales.

Art. 38.

Le Roi met en concordance les dispositions des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus et de la présente loi.

Il règle pour l'application de la présente loi la fixation des revenus des travailleurs indépendants et des aidants dont les revenus passibles de la taxe professionnelle ne seraient pas imposés sur base de l'article 25, § 1er, 1°, 2°, b, et 3° des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus ou dont les revenus passibles de la taxe professionnelle ne seraient pas imposés individuellement.

Art. 35.

De bepalingen van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaring te doen in verband met de subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn, gelden voor de verklaringen met betrekking tot de in deze wet bedoelde uitkeringen.

Art. 36.

§ 1. — Ieder pensioengerechtigde die zonder daarvan vooraf aangifte te doen een andere beroepsbezigheid dan gelegenheidswerk voortzet of hervat wordt gedurende een termijn van 1 tot 6 maanden en gedurende 12 maanden, in geval van herhaling, met ingang van de datum waarop de voordelen hem worden verleend of teruggegeven, geschorst in zijn recht op de uitkeringen van deze wet.

De in het vorige lid bepaalde strafmaatregelen mogen niet worden uitgesproken wanneer een termijn van twee jaar, te rekenen van de dag waarop de overtreding werd gepleegd, verlopen is. De uitgesproken strafmaatregelen mogen niet meer worden toegepast wanneer twee jaar zijn verlopen, te rekenen van de dag waarop zij definitief zijn geworden.

§ 2. — Alwie wetens gebruik maakt van valse of onvolledige aangiften om een van de bij de wet bepaalde uitkeringen te genieten, wordt gedurende een termijn van 6 tot 12 maanden en van 24 maanden in geval van herhaling geschorst in zijn recht op uitkeringen.

Art. 37.

De Koning stelt rechtsmachten voor geschillen in, die tot taak hebben de betwistingen over de krachtens deze wet toegekende rechten te beslechten en op verzoek van het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen de in artikel 36 bepaalde strafmaatregelen toe te passen.

De Koning regelt de inrichting en de werking van deze rechtsmachten en bepaalt de ervoor toe te passen procedure.

Het ter voldoening aan dit artikel genomen koninklijk besluit voorziet in rechtsmachten van eerste aanleg en van beroep, in de rechtspleging op tegenspraak, in de openbaarheid der terechtzittingen en in de verplichting, voor de rechtsmachten hun beslissingen met redenen te omkleden.

Tegen de door deze rechtsmachten in laatste aanleg gewezen beslissingen kan hoger beroep tot nietigverklaring worden ingesteld, overeenkomstig artikel 9 van de wet van 23 december 1946 houdende instelling van een Raad van State. In geval van nietigverklaring wordt de zaak verwezen naar een rechtsmacht van dezelfde rang of eventueel naar dezelfde rechtsmacht, anders samengesteld. Deze rechtsmacht richt zich naar de beslissing van de Raad van State over de door deze beslechte rechtspunten.

Slotbepalingen.

Art. 38.

De Koning brengt de bepalingen van de samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen in overeenstemming met die van deze wet.

Hij regelt, met het oog op de toepassing van deze wet, de vaststelling van de inkomsten der zelfstandigen en der helpers wier inkomsten die onder de bedrijfsbelasting vallen niet worden aangeslagen op grond van artikel 25, § 1, 2° b en 3°, van de samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen of wier inkomsten die onder de bedrijfsbelasting vallen niet individueel worden aangeslagen.

Art. 39.

Avant l'expiration de la période quinquennale prenant cours le 1er janvier 1960, à l'initiative du Ministre ayant les Classes Moyennes dans ses attributions, les Chambres législatives reverront le financement fixé par la présente loi et ajusteront, le cas échéant, les taux des pensions de retraite et de survie en tenant compte du développement de l'économie et de l'évolution du revenu moyen des travailleurs indépendants.

Art. 40.

§ 1er. — Toute personne qui désire bénéficier d'un des avantages prévus par la présente loi, est tenue d'en faire la demande.

Le demandeur est tenu de se présenter auprès du Bourgmestre de la commune dans laquelle il a sa résidence effective. Celui-ci complète sur le champ une fiche-témoin conforme au modèle officiel qu'il signe conjointement avec le demandeur auquel il remet, en outre, un accusé de réception.

Le Bourgmestre dispose d'un délai de cinq jours pour faire parvenir la fiche-témoin au Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants.

Sauf empêchement légitime, dans les 30 jours de la réception de la fiche-témoin, le Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants doit déléguer un de ses agents mandaté à cette fin, soit à la résidence du demandeur, soit dans un local spécialement mis à la disposition de l'agent par l'administration communale du lieu de résidence du demandeur.

Le délégué du Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants fait signer la demande après vérification des éléments d'état civil. Il réclame au requérant tous documents utiles et procède aux formalités d'instruction primaire de la demande.

§ 2. — La demande introduite conformément aux dispositions du § 1er du présent article vaut, le cas échéant, demande dans le cadre des régimes de pension des ouvriers, des employés, des ouvriers mineurs ou des marins naviguant sous pavillon belge, et réciproquement.

Le Roi arrête les modalités d'exécution du présent article.

Art. 41.

Les dispositions de la présente loi ne portent pas préjudice aux dispositions des conventions internationales de sécurité sociale en vigueur en Belgique et qui seraient déjà applicables aux travailleurs indépendants.

Art. 42.

En cas de décès d'un bénéficiaire, les arrérages échus et non payés ne sont liquidés qu'aux personnes physiques et dans l'ordre ci-après :

1° au conjoint avec lequel le bénéficiaire cohabitait au moment de son décès et chez qui il est décédé;

2° à défaut de conjoint ou si le conjoint ne réunit pas les conditions prévues au 1°, aux enfants avec qui le bénéficiaire vivait au moment de son décès, à condition qu'il soit décédé chez la personne qui réclame les arrérages;

3° à défaut d'enfants ou si ceux-ci ne réunissent pas les conditions prévues au 2°, à toute personne avec qui le

Art. 39.

Vóór het verstrijken van de op 1 januari 1960 ingaande periode van vijf jaar herzien de wetgevende Kamers, op initiatief van de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand behoort, de bij deze wet bepaalde financiering en passen zij eventueel de bedragen van de rust- en overlevingspensioen aan, met inachtneming van de ontwikkeling van het bedrijfsleven en van de evolutie van het gemiddelde inkomen der zelfstandigen.

Art. 40.

§ 1. — Ieder persoon die een van de voordelen van deze wet wil genieten is gehouden daartoe een aanvraag in te dienen.

De aanvrager is gehouden zich aan te melden bij de burgemeester van de gemeente waar hij zijn werkelijke verblijfplaats heeft. Deze vult onmiddellijk een met het officiële model overeenstemmende controlefiche in, die hij samen ondertekent met de aanvrager, aan wie hij bovendien een ontvangstbewijs afgeeft.

De burgemeester beschikt over een termijn van vijf dagen om de controlefiche te doen toekomen aan het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen.

Behoudens gewettigde verhindering moet het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen binnen 30 dagen na de ontvangst van de controlefiche een van zijn daartoe gemachtigde ambtenaren zenden, hetzij naar de woning van de aanvrager, hetzij naar een lokaal dat speciaal ter beschikking van bedoelde ambtenaar wordt gesteld door het gemeentebestuur van de verblijfplaats van de aanvrager.

De afgevaardigde van het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen laat de aanvraag ondertekenen nadat hij de gegevens betreffende de burgerlijke stand heeft nagezien. Hij eist van de aanvrager alle nuttige documenten en vervult alle formaliteiten met betrekking tot het primaironderzoek van de aanvraag.

§ 2. — De overeenkomstig de bepalingen van § 1 van dit artikel ingediende aanvraag geldt eventueel als aanvraag in het kader van de pensioenregelingen voor arbeiders, bedienden, mijnwerkers of zeevarenden onder Belgische vlag en wederkerig.

De Koning stelt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel vast.

Art. 41.

De bepalingen van deze wet doen geen afbreuk aan de bepalingen van de in België geldende internationale overeenkomsten betreffende de sociale zekerheid die reeds van toepassing zijn op de zelfstandigen.

Art. 42.

In geval van overlijden van een gerechtigde worden de vervallen en niet uitgekeerde termijnen alleen aan de natuurlijke personen en in de hierna bepaalde volgorde uitbetaald :

1° aan de echtgenoot met wie de gerechtigde op het tijdstip van zijn overlijden samenwoonde en bij wie hij overleden is;

2° bij ontstentenis van de echtgenoot of indien de echtgenoot niet de onder 1° gestelde voorwaarden vervult, aan de kinderen met wie de gerechtigde op het tijdstip van zijn overlijden samenwoonde, mits hij overleden is bij de persoon die om de vervallen termijn verzoekt;

3° bij ontstentenis van kinderen of indien deze niet de onder 2° gestelde voorwaarden vervullen, aan iedere per-

bénéficiaire vivait au moment de son décès, à condition qu'il soit décédé chez celui qui réclame les arrérages échus;

4° si le bénéficiaire était hospitalisé dans un établissement public ou privé, aux personnes qui intervenaient dans les frais d'hospitalisation;

5° à toute personne qui prouve avoir acquitté les frais de funérailles, à concurrence du montant de ces frais.

Art. 43.

Les ayants droits énumérés à l'article 42 qui désirent obtenir la liquidation à leur profit des arrérages échus et non payés à un bénéficiaire décédé, doivent adresser une demande directement au Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants, en y joignant les éléments de preuve. La demande datée et signée, doit être établie sur un formulaire conforme au modèle établi par le Ministre ayant les Classes Moyennes dans ses attributions et contre-signée par le bourgmestre de la commune de résidence du défunt qui doit certifier l'exactitude des renseignements qui y sont mentionnés.

Sous peine de forclusion, les demandes en paiement d'arrérages doivent être introduites endéans un délai de six mois à compter du jour du décès du bénéficiaire.

Art. 44.

Au cas où il n'y a pas d'ayants droit ou lorsqu'il y a forclusion, les arrérages échus et non payés restent acquis au Fonds National des Pensions pour Travailleurs Indépendants.

Art. 45.

Les Commissions d'assistance publique et le Fonds spécial d'assistance ne peuvent exiger en paiement des frais d'hospitalisation, pour leurs hospitalisés, bénéficiaires de la présente loi, une somme dépassant les 2/3 de la pension de retraite ou de la pension de survie.

Art. 46.

Les pensions de retraite et de survie ne sont pas payées aux personnes détenues dans les prisons ou internées dans les dépôts de mendicité pour la durée de leur détention ou de leur internement. Cette interdiction ne vise toutefois pas les mois au cours desquels la détention ou l'internement commence ou prend fin.

L'épouse dont le mari est détenu ou interné, peut prétendre, à sa demande, à 50 % du montant de la pension allouée ou allouable à son conjoint.

Art. 47.

Les avantages accordés en vertu de la présente loi sont incessibles et insaisissables jusqu'au décès de l'assujéti et jusqu'au décès de la veuve selon le cas, sauf pour les causes énoncées aux articles 203, 205 et 214 du Code civil, ainsi que les cas de récupération du montant des paiements indus et des cotisations arriérées.

Art. 48.

Les sommes dues aux bénéficiaires sont liquidées sans tenir compte des fractions inférieures au franc.

soon met wie de gerechtigde op het tijdstip van zijn overlijden samenwoonde, mits hij overleden is bij de persoon die om de vervallen termijnen verzoekt;

4° indien de gerechtigde in een openbare of particuliere inrichting ter verpleging was opgenomen, aan de personen die in de verplegingskosten hebben bijgedragen;

5° aan iedere persoon die het bewijs levert dat hij de begrafenis kosten heeft betaald, ten belope van het bedrag van deze kosten.

Art. 43.

De in artikel 42 opgenoemde rechtverkrijgenden die de uitbetaling van de vervallen en niet aan een overleden gerechtigde uitbetaalde termijnen willen verkrijgen dienen rechtstreeks aan het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen een aanvraag in te dienen onder toevoeging van de bewijsstukken. Deze gedagtekende en ondertekende aanvraag moet worden opgemaakt op een formulier dat overeenstemt met het model, vastgesteld door de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand behoort en mede-ondertekend is door de burgemeester van de gemeente van de verblijfplaats van de overledene, die de juistheid van de vermelde gegevens moet bevestigen.

Op straffe van uitsluiting moeten de aanvragen om uitbetaling der termijnen worden ingediend binnen zes maanden te rekenen van de dag van het overlijden van de gerechtigde.

Art. 44.

In geval er geen rechtverkrijgende zijn of in geval van uitsluiting, blijven de vervallen en niet uitgekeerde termijnen verworven aan het Nationaal Pensioenfonds voor Zelfstandigen.

Art. 45.

De Commissies van Openbare Onderstand en het Speciaal Hulpfonds mogen tot betaling van de verplegingskosten voor hun patiënten die het voordeel van deze wet genieten niet meer eisen dan een som die overeenstemt met 2/3 van het rust- of overlevingspensioen.

Art. 46.

De rust- of overlevingspensioenen worden aan personen die in de gevangnissen worden gedetineerd of die in bedelaarsgestichten zijn geïnterneerd niet uitbetaald tijdens de duur van hun detinering of internering. Dit verbod geldt evenwel niet voor de maanden tijdens welke de detinering of internering aanvangt of eindigt.

De echtgenote wier man gedetineerd of geïnterneerd is mag op haar verzoek aanspraak maken op 50 % van het bedrag van het pensioen, dat aan haar echtgenoot is verleend of kan worden verleend.

Art. 47.

De krachtens deze wet verleende voordelen zijn niet vatbaar voor overdracht en beslag tot het overlijden van de bijdrageplichtige of tot het overlijden van de weduwe, naar gelang van het geval, behalve om de in de artikelen 203, 205 en 214 van het Burgerlijk Wetboek bepaalde redenen, alsmede in geval van opvolging van het bedrag der niet verschuldigde uitkeringen en der achterstallige bijdragen.

Art. 48.

De aan de gerechtigden uitbetaalde sommen worden uitbetaald zonder rekening te houden met de decimale getallen onder de frank.

Art. 49.

Les procurations, quittances, certificats et autres pièces relatifs à l'exécution de la présente loi sont délivrés gratuitement et sont exemptés des droits de timbre et de greffe, ainsi que de la formalité de l'enregistrement.

L'article 30bis, 1er alinéa, des lois relatives aux impôts sur les revenus, cordonnées le 15 janvier 1948, inséré par l'article 15 de la loi du 8 mars 1951 et complété par l'article 30 de la loi du 19 mars 1954, est complété par les dispositions suivantes :

« 5° A des cotisations versées en vertu de la législation instituant un régime de pension de retraite ou de survie en faveur des travailleurs indépendants et de leurs veuves. »

Art. 50.

1° La loi du 30 juin 1956 relative à la pension de vieillesse des travailleurs indépendants est abrogée à partir du 1er janvier 1960.

2° Les lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré modifiées par les arrêtés-lois des 8 janvier 1947 et 25 février 1947 et par les lois du 1er juillet 1948, 30 décembre 1950 et 13 juillet 1951, l'arrêté royal du 13 octobre 1953 et par la loi du 11 mars 1954, à l'exception des articles 11 à 14 et 16, ne sont plus applicables aux bénéficiaires de la présente loi que dans les limites et conditions fixées par le Roi.

Art. 51.

1° Les inscriptions hypothécaires grevant les immeubles affectés à la constitution du fonds de pension prévu par l'article 2 de la loi du 30 juin 1956 relative à la pension de vieillesse des travailleurs indépendants sont radiées d'office à la date du 1er janvier 1960.

2° Les assujettis qui ont adapté un contrat d'assurance sur la vie en application du § 6 de l'article 2 de la loi du 30 juin 1956 relative à la pension de vieillesse des travailleurs indépendants disposent, jusqu'au 31 décembre 1960, de la faculté de demander à leur organisme assureur de rétablir les termes du contrat non adapté.

Le Roi peut prendre toutes dispositions utiles à l'application des dispositions du présent article.

Art. 52.

Par dérogation aux dispositions de la présente loi, il est accordé d'office à partir du 1er janvier 1960 aux bénéficiaires des allocations de vieillesse ou de veuves prévues aux articles 10 et 11 de la loi du 30 juin 1956 :

1) un nombre de 45e ou de 40e suivant qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme, égal au nombre de 45e ou de 40e entiers accordés au titre d'allocation de vieillesse;

2) un nombre de 45e égal au nombre de 45e entiers accordés au titre d'allocation de veuve.

Les 45e ou les 40e alloués en vertu de l'alinéa précédent valent :

1) 1/45e de 30.000 francs s'il s'agit d'un homme marié

Art. 49.

De volmachten, kwijtschriften, getuigschriften en andere stukken die betrekking hebben op de tenuitvoerlegging van deze wet worden kosteloos afgegeven en zijn vrijgesteld van zegel- en griffierechten alsmede van de formaliteit der registratie.

Artikel 30bis, lid 1, van de wetten betreffende de inkomstenbelastingen, samengeordend op 15 januari 1948, ingevoegd bij artikel 15 van de wet van 8 maart 1951 en aangevuld bij artikel 30 van de wet van 19 maart 1954 wordt aangevuld met wat volgt :

« 5° Tot bijdragen gestort krachtens de wetgeving tot invoering van een rust- en overlevingspensioenregeling ten voordele van de zelfstandigen en van hun weduwen ».

Art. 50.

1° De wet van 30 juni 1956 betreffende het ouderdomspensioen der zelfstandigen wordt van 1 januari 1960 af opgeheven;

2° De samengeordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, gewijzigd door de besluitwetten van 8 januari 1947 en 25 februari 1947 en door de wetten van 1 juli 1948, 30 december 1950 en 13 juli 1951, het koninklijk besluit van 13 oktober 1953 en door de wet van 11 maart 1954, met uitzondering van de artikelen 11 tot 14 en 16, zijn alleen van toepassing op de rechthebbenden van deze wet binnen de perken en onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning.

Art. 51.

1° De hypothecaire inschrijvingen op onroerende goederen, bestemd tot vestiging van het pensioenfonds, bedoeld in artikel 2 van de wet van 30 juni 1956 betreffende het ouderdomspensioen der zelfstandigen worden van ambtswege op 1 januari 1960 doorgehaald.

2° De bijdrageplichtigen die bij toepassing van § 6 van artikel 2 van de wet van 30 juni 1956 betreffende het ouderdomspensioen der zelfstandigen een levensverzekeringscontract hebben aangepast hebben tot op 31 december 1960 het recht hun verzekeringsinstelling te verzoeken de bepalingen van het niet aangepaste contract te herstellen.

De Koning kan alle nuttige schikkingen treffen voor de toepassing van de bepalingen van dit artikel.

Art. 52.

In afwijking van de bepalingen van deze wet wordt van 1 januari 1960 af van ambtswege aan de gerechtigden op de in de artikelen 10 en 11 van de wet van 30 juni 1956 bedoelde ouderdomsuitkeringen of weduwenbijslag :

1) een aantal 45sten of 40sten toegekend, naar gelang het een man of een vrouw betreft, gelijk aan het aantal gehele 45sten of 40sten dat als ouderdomsuitkering werd toegekend;

2) een aantal 45sten toegekend gelijk aan het aantal gehele 45sten dat als weduwenbijslag werd toegekend.

De 45sten en 40sten toegekend krachtens het voorgaande lid worden als volgt berekend :

1) 1/45e van 30.000 frank voor de gehuwde mannen die

bénéficiaire d'une allocation de vieillesse, dont l'épouse réunit les conditions requises par l'article 10, § 2, al. 2, b;

2) 1/45 ou 1/40 de 24.000 francs s'il s'agit d'un isolé, homme ou femme selon le cas, bénéficiaire d'une allocation de vieillesse;

3) 1/45 de 20.000 francs s'il s'agit d'une veuve, bénéficiaire d'une allocation de veuve.

Les dispositions des articles 5, § 1 et 2, 8, § 2 et 3, 12, 13, 15, 19 1°, 20, 31, § 2, 36 et 41 à 50, sont applicables aux bénéficiaires du présent article.

Par dérogation aux dispositions des articles 9 et 17 de la présente loi, les demandes de pension de retraite et de survie introduites au plus tard le 30 juin 1960 auront effet rétroactif au 1er janvier 1960, si les bénéficiaires réunissaient, à cette date, les conditions requises.

Les droits acquis en vertu de la législation antérieure sont maintenus aux bénéficiaires. Le montant de ces prestations est réajusté selon l'article 8, § 2, de la présente loi.

Art. 53.

La présente loi entrera en vigueur le 1er janvier 1960.

recht hebben op een ouderdomsuitkering en wier echtgenote de bij artikel 10, § 2, lid 2, sub b, gestelde voorwaarden vervult;

2) 1/45e of 1/40e van 24.000 frank wanneer het een alleenstaande, man of vrouw, betreft die recht heeft op een ouderdomsuitkering.

3) 1/45^e van 20.000 frank voor de weduwen die recht hebben op een weduwenbijslag.

Het bepaalde in de artikelen 5, §§ 1 en 2, 8, §§ 2 en 3, 12, 13, 15, 19, sub 1, 20, 31, § 2, 36 en 41 tot 50 is van toepassing op de personen die recht hebben op het in dit artikel bepaalde voordeel.

In afwijking van het bepaalde in de artikelen 9 en 17 van deze wet zullen de aanvragen om een rust- of overlevingspensioen, uiterlijk op 30 juni 1960 ingediend, terugwerkende kracht hebben tot 1 januari 1960 indien de belanghebbenden op die datum de gestelde voorwaarden vervulden.

De pensioengerechtigden behouden de rechten die zij krachtens de vroegere wetgeving hebben verkregen. Het bedrag van deze uitkeringen zal worden aangepast overeenkomstig artikel 8, § 2, van deze wet.

Art. 53.

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1960.

E. LEBURTON,
R. HICGUET,
J. CHALMET,
G. CUDELL,
J. VAN WINGHE,
H. DERUELLES.